№№53–54
(3592–3593)
3 красавіка 2012 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах

Выдавец:
УП «Народная Воля».
Кошт — свабодны.

Народная Воля

*На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...*

Якуб КОЛАС

Да ўвагі!
Хто хоча набываць газету ў офісе рэдакцыі — чакаем!

ГАЗЕТА—ЧЫТАЧЫ

...І Вам прывязуць «Народную Волю» дахаты

— Пайшоў на пошту, а там сказалі: “Усё, падпіска на красавік скончылася, нічога зрабіць не можам...”

— Гэта ж трэба было трапіць у бальніцу! А выпісаўся — успомніў, што не працягнуў падпіску на “Народную Волю”. Як жа быць?

— Шчыра скажу: жыву ад пенсіі да пенсіі. Калі днямі атрымаў грошы, зайшоў на пошту, каб прадоўжыць падпіску на “Народную Волю”, то пачуў: “Позна”. А я хачу атрымліваць газету і ў красавіку...

Не было б бяды, калі б толькі тры чалавекі трапілі ў такую сітуацыю. Па розных прычынах не змаглі аформіць падпіску на “Народную Волю” на красавік многія чытачы. І вось просьба за просьбай: дапамажыце!

Якое ж выйсце з сітуацыі?

На жаль, тым чытачам, якія пражываюць у рэгіёнах, можам толькі параіць: калі тэрмінова аплаціце за месячны камплект газет (17.000 руб.) праз рэдакцыйны рахунак, то мы ў красавіку дашлем іх вам у канверце. Але ж вы адразу аформіце падпіску ***праз пошту на май і чэрвень.***

Нашы банкаўскія рэквізіты: “р/с 3012006535014 ЦБУ 113 “Приорбанк” ОАО, код 749 г.Минск, ул.Комсомольская, 13, УНН 100961759. Адрес редакции: 220030, г.Минск, ул.Энгельса, 34А”.

Тыя жыхары сталіцы, якія хочуць і ў красавіку атрымліваць “Народную Волю” па падпісцы, могуць тэрмінова аплаціць кошт месячнага камплекта праз рэдакцыйную касу — і газета будзе дастаўляцца Вам непасрэдна дахаты. (Тэлефон для даведак — ***328-68-71****.)*

На май і чэрвень не спазніцеся, калі ласка, з перападпіскай праз паштовыя аддзяленні і спецыялізаваныя пункты “Белсаюздруку”.

Вы — з «Народнай Воляй», «Народная Воля» — з Вамі!

СРАВНИМ!

До российских пенсий нам далеко

В России в очередной раз повышены пенсии. В этом году у наших соседей это уже второе повышение. Первое состоялось в феврале, когда трудовые пенсии гражданам России были увеличены на 7%. На этот раз трудовые пенсии проиндексированы на 3,41%, а социальные — на 14,1%, и средний размер трудовой пенсии по старости в России составил почти 9,8 тысячи российских рублей, или **326 долларов**.

В Беларуси в этом году пенсии тоже повышались. Это случилось в феврале. И повышение, казалось бы, было немаленьким — трудовые пенсии выросли в среднем на 24 %. Кроме того, пенсионерам старше 75 или 80 лет с января установили доплаты. Но сегодня наши пенсионеры имеют пособие в 2 раза меньшее, чем в России. Средний размер трудовой пенсии по возрасту составляет в Беларуси 1 миллион 255 тысяч 236 белорусских рублей, или приблизительно **157 долларов.**

В России, к слову, в августе обещают снова увеличить пенсии: должен произойти традиционный перерасчет трудовых пенсий работающих пенсионеров. В Беларуси тоже обещают до конца года проиндексировать пенсии. Но, как заявляют в Министерстве труда и соцзащиты, реальный размер пенсии по возрасту увеличится в этом году на 4,7—4,9 процента. Для сведения: только за март по отношению к февралю цены на товары и услуги выросли в Беларуси на 1,2%, сахар подорожал на 7,5%, соль — на 2,7%, свинина (кроме бескостного мяса), колбаса вареная первого сорта и полукопченая, пельмени, яйца, майонез, печенье, чай подорожали на 0,9—1,4%. Белстат не скрывает, что Беларусь остается лидером по росту индекса потребительских цен среди стран СНГ и Европы. А если сравнить с Россией, то в феврале 2012-го по сравнению с декабрем 2011 года в Беларуси рост потребительских цен составил 3,5%, а в России — 0,9%.

Ольга ГРИНЕВИЦКАЯ.

На Вялікдзень каталікоў — мароз і дождж

Заўтра на большай частцы тэрыторыі Беларусі пройдзе снег, мокры снег, па поўдні — з дажджом. Тэмпература паветра ноччу мінус 3°С — плюс 3°С, па паўночным усходзе пры праясненнях да мінус 7°С. Максімальная тэмпература днём будзе вагацца ад 0°С на поўначы да плюс 13°С на поўдні краіны.

У чацвер захаваецца ўплыў цыклону, які будзе перамяшчацца ўглыб Расіі. Таму на большай частцы тэрыторыі Беларусі пройдуць ападкі ў выглядзе мокрага снегу і дажджу, а па поўначы Віцебскай вобласці ў асобных раёнах — моцны мокры снег. Тэмпература паветра мінімальная днём плюс 2—9°С, па паўднёвым усходзе Гомельскай вобласці — на пару градусаў цяплей.

У пятніцу будуць праясненні, і ў дзённыя часы парадуе сонца.

А ў выхадныя атмасферныя франты Заходняй Еўропы стануць прычынай пагаршэння надвор'я. На большай частцы тэрыторыі Беларусі пройдуць ападкі ў выглядзе мокрага снегу і дажджу. Ноччу і раніцай у асобных раёнах слабы галалёд, на дарогах галалёдзіца. Тэмпература паветра ў суботу мінімальная ноччу мінус 4°С — плюс 3°С, максімальная днём плюс 3—10°С, па паўднёвым усходзе да плюс 13°С. У нядзелю, калі ў каталікоў будзе Вялікдзень, чакаецца паўночны вецер і тэмпература паветра ноччу панізіцца да 0°С — мінус 7°С. Днём чакаецца 0°С — плюс 9°С.

ПАРАЛЕЛІ

Каму соладка, каму горка

Па даных Расійскага статыстычнага камітэта, у студзені-лютым гэтага года кошт цукру-пяску панізіўся ў гэтай краіне на 30 працэнтаў у параўнанні з аналагічным перыядам 2001 года.

Ва Украіне аптовыя цэны на цукар складаюць 600 долараў за тону, хаця ў 2011-м — 810 долараў.

А што ў Беларусі? Чаму ў нас ніколі нічога не таннее, а наадварот, цэны ўсё падвышаюцца?

Дарэчы, цэны на цукар у нашай краіне рэгулююцца не рынкам, а дзяржавай.

SOS!

Сяргея Каваленку пачалі прымусова карміць праз зонд

Стан віцебскага актывіста КХП—БНФ Сяргея Каваленкі, які працягвае шматдзённую галадоўку, пратэстуючы супраць прысуду, пагоршыўся...

Пра гэта ўчора “Народнай Волі” паведаміла ягоная жонка Алена.

“Пасля таго як на мінулым тыдні Сяргея перавялі з мінскага СІЗА №1 у калонію Віцьба-3, яго стан значна пагоршыўся, — гаворыць Алена. — Гэта прызнаюць і турэмныя ўрачы. Яны ацэньваюць стан Сяргея як “бліжэй да цяжкага”. Муж важыць 45 кілаграмаў, ціск 90 на 60... Са слоў медыкаў, Сяргею ставяць кропельніцы з фізрастворам і вітамінамі. Акрамя таго, яго пачалі карміць праз зонд — даюць дзіцячую сумесь “Беллакт”. Мне сказалі, што ад нядзелі, 1 красавіка, яго кормяць гэтымі сумесямі шэсць разоў на дзень. Але самастойна есці муж па-ранейшаму адмаўляецца.

Я кожны дзень тэлефаную турэмным медыкам, бо мне патлумачылі, што, пакуль Сяргею робяць кропельніцы, убачыцца з ім не дазволяць ні мне, ні маці. Маўляў, ідзе лячэнне... Аб пераводзе Сяргея ў цывільны шпіталь размова па-ранейшаму не ідзе. Турэмныя медыкі не выключаюць такой магчымасці, але кажуць, што пакуль стан здароўя Сяргея ў іх пад кантролем, і яны спраўляюцца з сітуацыяй самі. Хаця для мяне відавочна, што рашэнне аб пераводзе мужа ў нармальную, цывільную бальніцу папросту замаруджваецца. Учора вечарам я размаўляла з турэмнымі медыкамі. Мне сказалі, што ў Сяргея ўзніклі праблемы з ныркамі — яны апусціліся і зменшыліся ў памерах, іншымі словамі — усыхаюць. Паведамілі, што курс лячэння кропельніцамі будзе доўгатэрміновым, таму да канца гэтага тыдня ўбачыцца з мужам мне не дазволяць”.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

ЧУЛІ?

Да нас едзе...

Візіт прэзідэнта Туркменістана ў Беларусь чакаецца ў красавіку. Пра гэта паведаміў першы намеснік міністра замежных спраў Беларусі **Ігар Петрышэнка**, выступаючы ў Палаце прадстаўнікоў, перадае БЕЛТА.

На сённяшні дзень Туркменія знаходзіцца ў тройцы самых закрытых у дачыненні да свабоды слова краін свету. Акрамя таго, краіна ўвесь час падвяргаецца крытыцы з боку праваабарончых арганізацый, міжнародных інстытутаў, фондаў і місій за парушэнні ў галіне правоў чалавека, прыгнёт па рэлігійным прынцыпе, прымяненне катаванняў у турмах.

Па $554

У Кітаі здзейснілі “блакітную мару” беларускіх улад — сярэдні заробак у гэтай краіне дасягнуў і нават пераваліў за 500 долараў: згодна з данымі нацыянальнай статыстычнай службы, ён дасягнуў 554 долараў. За пяць год ён вырас удвая.

«ПРАМАЯ ЛІНІЯ»

Аляксандр Мілінкевіч адкажа на любыя пытанні!

6 красавіка з 13 да 15 гадзін у “Народнай Волі” пройдзе тэлефонная “Прамая лінія” з Аляксандрам Мілінкевічам.

Чаму менавіта з ім?

Таму што, як сведчыць рэдакцыйная пошта, да экс-кандыдата ў прэзідэнты, лідара Руху “За свабоду” шмат пытанняў у грамадскасці.

Якую ролю ён іграе на палітычнай сцэне краіны?

Нацыянальны герой ці звычайны дэмагог?

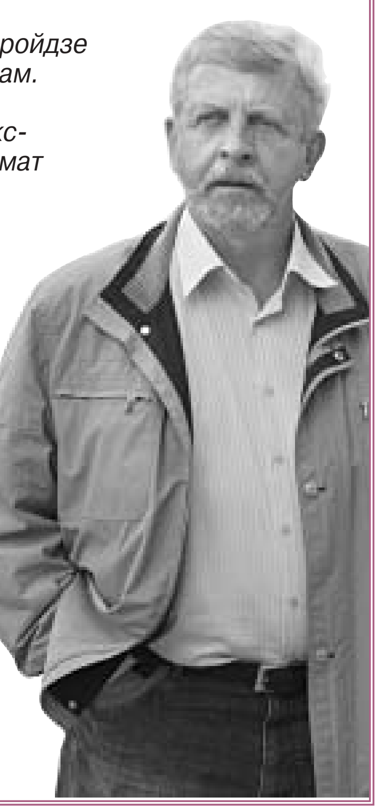
Мае давер у народа ці не?

Здольны згуртаваць беларусаў, дабіцца перамен ці “не па Сеньку шапка”?

Атрымаць адказы на гэтыя і многія іншыя пытанні ў чытачоў “Народнай Волі” будзе магчымасць падчас “Прамой лініі” з Аляксандрам Мілінкевічам. Спадзяёмся, ён задаволіць Вашу цікавасць па самых розных аспектах як свайго жыцця, так і жыцця нашай краіны.

Нумар “Прамой лініі”: 8-017 328-68-41. Яшчэ раз нагадаем: Аляксандр Мілінкевіч будзе на сувязі 6 красавіка з 13 да 15 гадзін.

Пытанні для Мілінкевіча таксама можна загадзя дасылаць праз электронную пошту nv@promedia.by і пісьмова ў звычайных лістах з пазнакай «Прамая лінія».

БЛІЦ

Колькі дзяцей пойдзе 1 верасня ў першыя класы з беларускамоўным навучаннем?

Так, для нашай краіны гэта, можна сказаць, лёсавызначальнае пытанне. Русіфікацыя канчаткова пахавае мары пра нацыянальнае адраджэнне ці ўсё ж будучае Беларусі апынецца ў руках тых, хто атрымае беларускамоўную адукацыю і ніколі не стане на шлях манкуртаў?

Вось чаму архіважна, каб 1 верасня як мага больш дзяцей пайшло ў першыя класы з беларускамоўным навучаннем.

“Народная Воля” звярнулася да старшынь грамадскіх аб'яднанняў “Таварыства беларускай мовы імя Ф.Скарыны” і “Таварыства беларускай школы” з просьбай адказаць на тры пытанні:

Колькі дзяцей-першакласнікаў пойдзе сёлета ў беларускамоўныя класы?

Алег Трусаў, старшыня ТБМ:
— Гэтага пакуль ніхто не ведае. Можа, у жніўні стане вядома.

Алесь Лозка, старшыня ТБШ:
— А хто ж гэта ведае? Гэта невядома...

З якой колькасцю бацькоў актывісты ГА “Таварыства беларускай мовы” і “Таварыства беларускай школы” правялі тлумачальную работу наконт таго, каб яны аддавалі дзяцей-першакласнікаў на беларускамоўнае навучанне, якія новыя формы агітацыі выкарыстоўваюцца ў гэтым плане?

Алег Трусаў:
— На гэтае пытанне можа адказаць мая намесніца Алена Анісім. Трэба да яе звяртацца.

Алесь Лозка:
— З бацькамі мы, канешне, працуем. У рэгіёнах — Магілёве, Лідзе, Гродне, Брэсце — бацькі самі аб'ядноўваюцца і дабіваюцца пэўных вынікаў. Мясцовыя аддзелы адукацыі самі пачалі паціху рухацца, таму што ёсць новае палажэнне ад Міністэрства адукацыі, згодна з якім трэба праводзіць працу і адкрываць новыя класы. Яно не было надрукавана, але мы яго самі надрукавалі. Што да новых форм працы, то было такое, не памятаю — у Лідзе ці ў Гродне, калі абвесткі з заклікам аддаваць дзяцей у беларускамоўныя класы рабіліся нават у аўтобусах.

Алена Анісім:
— Спецыяльна ТБМ не праводзіць такой працы, каб агітаваць бацькоў. Іншая справа, калі бацькі сутыкаюцца з тым, што не могуць даць сваім дзецям адукацыю на беларускай мове, тады мы ім дапамагаем. Дапамагаем ім гуртавацца, дапамагаем матэрыяламі, тлумачым юрыдычныя аспекты, законы. Колькасць бацькоў бывае розная, звычайна каля трыццаці чалавек. Гэта па Мінску. У рэгіёнах да нас бацькі не звяртаюцца. Можа, яны не лічаць гэта патрэбным, можа, яны не бачаць перспектыў, каб даваць дзецям такую адукацыю.

Ці ёсць канкрэтныя прыклады таго, што ўлады чыняць перашкоды бацькам, якія хочуць сёлета аддаць сваіх дзяцей у першыя класы з беларускамоўным навучаннем?

Алег Лозка:
— Самая галоўная перашкода — гэта адсутнасць напаўняльнасці класаў. Многія падаюць заявы, напрыклад, адну ці дзве, а ім потым адказваюць, што гэтага недастаткова, каб быў асобны клас. Дабіліся толькі ў Магілёве, каб там адкрылі класы з малой напаўняльнасцю. На Гродзеншчыне сітуацыя таксама лепшая — там адкрылі каля двух дзясяткаў класаў.

Алена Анісім:
— Галоўная праблема — дзіцячыя садкі. Калі бацькі кажуць, што хочуць даць дзецям адукацыю на беларускай мове, то ім адказваюць: “Нас гэта не цікавіць. Потым, калі пойдзеце ў школу, там і будзеце пра гэта казаць”. А пазней пытанне само па сабе не ўзнікае. Бацькам адмаўляюць, таму што “яны адны такія” і г.д. У Мінску самая складаная сітуацыя ў Фрунзенскім раёне, і паўтараецца яна з года ў год. Асноўнае, чым там прыкрываюцца, гэта тое, што мікрараён густанаселены. Так што, калі школы хаця б маюць нейкі статус беларускамоўных, то ў садках пра гэта няма нават і гаворкі. Калі і ёсць намінальна беларускамоўны клас, то туды бяруць усіх, а потым бацькоў сутыкаюць лбамі. Кажуць: “Вы сваіх беларускамоўных вазіце на Бельскага, а тут будуць рускамоўныя”. У школах крыху лепшая сітуацыя. Тым больш што пытанне вырашае і беларускамоўная гімназія №23. Што да рэгіёнаў, то мы не валодаем поўнай інфармацыяй.

Алег Трусаў:
— Што да перашкод, то самая галоўная — гэта тое, што ад тых, хто хоча аддаць дзяцей вучыцца на рускай мове, ніякіх заяў не патрабуюць. Заявы павінны пісаць бацькі дзяцей тытульнай нацыі, каб ім дазволілі беларускамоўнае навучанне. Калі я пісаў пра гэтую дыскрымінацыю міністру, то мне адказалі, што гэта будзе бюракратыя. Акрамя таго, бацькі павінны ў чэрвені падаваць заявы, а не напярэдадні навучальнага года ў жніўні. Тады будзе лягчэй пазбегнуць перашкод.

Пытанні задавала Любоў ЛУНЁВА.

АД РЭДАКЦЫІ

Не будзем каментаваць кожнае слова, кожны сказ тых, хто адказваў на пытанні. Заўважым толькі: пакуль што не адчуваецца сур'ёзнай, напружанай, штодзённай работы ні з бацькамі заўтрашніх першакласнікаў, ні з мясцовымі ўладамі. І наогул — па-сур'ёзнаму так ніхто і не ўзяўся за вырашэнне праблемы. Ці не атрымаецца зноў так, што надыдзе 1 верасня, і далёка не ў кожнай школе з'явяцца першыя класы з беларускамоўным навучаннем?

БЕЛАРУСЬ—ЕС

Паслы Еўрасаюза вяртаюцца ў Мінск?

Паслы Еўрапейскага Саюза ўсе разам вернуцца ў Беларусь неўзабаве пасля Вялікадня, калі Аляксандр Лукашэнка за гэты час не зробіць нейкіх рэзкіх захадаў, паведаміў сайт EUobserver. Сёлета каталікі святкуюць Вялікдзень ужо ў гэтую нядзелю, 8 красавіка.

Мяркуючы па абнародаванай інфармацыі, рашэнне аб вяртанні кіраўнікоў місій было прынята еўрапейскімі дыпламатамі за зачыненымі дзвярыма ў Брусэлі на мінулым тыдні. *“У мяне яшчэ няма інструкцый, але я чакаю атрымаць іх у панядзелак”,* — цытуе EUobserver пасла краіны ЕС у Беларусі.

Адзін з еўрапейскіх дыпламатаў сказаў сайту, што паслы вернуцца, калі беларускі бок будзе сябе правільна паводзіць. *“Вядома, адсюль вынікае пытанне: што значыць “правільна”? Але, па ідэі, гэта павінна адбыцца”,* — адзначыў ён.

Нагадаем, 31 студзеня 2011 года на пасяджэнні ў Брусэлі Савет ЕС зацвердзіў спіс прадстаўнікоў беларускай дзяржавы, чый уезд у Еўрасаюз забаронены і чые актывы на яго тэрыторыі павінны быць замарожаны. На думку членаў савета, гэтыя асобы садзейнічалі парушэнню правоў чалавека ў Беларусі. Спіс неаднаразова пашыраўся, і цяпер у ім больш за 200 прозвішчаў. Санкцыі ЕС таксама тычацца 32 беларускіх прадпрыемстваў. Праводзячы такую палітыку, Еўрасаюз дабіваўся вызвалення і рэабілітацыі ў Беларусі палітзняволеных.

28 лютага беларускія ўлады рэкамендавалі кіраўніку прадстаўніцтва Еўрасаюза Майры Мора і паслу Польшчы Лешаку Шарэпку *“выехаць у свае сталіцы для кансультацый, каб давесці свайму кіраўніцтву цвёрдую пазіцыю беларускага боку аб непрымальнасці ціску і санкцый”.* У Мінск для кансультацый былі адклікаваны пастаянны прадстаўнік Беларусі пры Еўрасаюзе Андрэй Еўдачэнка і пасол Беларусі ў Польшчы Віктар Гайсёнак. У адказ краіны ЕС адклікалі сваіх паслоў з Мінска.

ГДЕ ЭТО ВИДАНО...

Евгений УРЫВСКИЙ, замдиректора «Альфа-радио»:

«Все в шоке...»

*В конце минувшей недели интернет всколыхнула новость о возможном назначении **недавнего заключенного Шкловской исправительной колонии усиленного режима Егора Рыбакова** на должность директора коммерческой радиостанции "Альфа-радио".*

Сообщалось, что 2 апреля, в понедельник, Рыбакова представят коллективу.

Вчера "Народная Воля" выяснила, что обязанности директора "Альфа-радио" пока по-прежнему исполняет Евгений Урывский. Однако вопрос о приходе на радиостанцию Егора Рыбакова не снят...

— Евгений Васильевич, интернет гудит о том, что сегодня, 2 апреля, Егора Рыбакова уже должны представить коллективу...

— Я видел, но не знаю, почему все решили, что это случится сегодня, в понедельник. (*Разговор велся вчера.* — **Ред.**) Кстати, нас самих в минувший четверг поставили перед фактом, что, мол, ждите назначения, но потом выяснилось, что в понедельник назначение не состоится.

— То есть вы ждете?

— Ну как вам сказать... Решение еще не принято.

— А решение принимает Министерство информации?

— Нет, собрание акционеров.

— И когда оно состоится?

— Не знаю, пока не известно.

— Рыбаков уже приходил к вам в офис знакомиться?

— Нет, никаких контактов не было, мы с ним лично не знакомы.

— А откуда вообще пришла новость о том, что Рыбаков придет директором на вашу радиостанцию?

— От представителей Министерства информации. Но, как я понимаю, решение о назначении Рыбакова согласовывали выше. И вопрос о его назначении директором "Альфа-радио" пока остается открытым.

— Даже не знаю, чего вам пожелать — скорейшей определенности с руководящими кадрами или...

— Предварительно нам все сочувствуют. Не хотелось бы, честно говоря, чтобы случилось это назначение. Должность директора связана с некоторыми распорядительными функциями, с нашими партнерами и клиентами, а судя по отзывам в интернете и отзывам людей, знакомых с этим человеком... Понимаете, нам уже заранее объявляют бойкот.

— А коллектив как на все это реагирует?

— Очень болезненно. Все в шоке, напуганы, потому что прекрасно осведомлены о прошлом этого человека.

— Евгений Васильевич, расскажите, как сегодня идут дела на "Альфа-радио"?

— Идут в гору.

— А я вот слышала, что не совсем. И что зарплаты очень маленькие — люди не хотят к вам идти работать.

— Средняя зарплата по стране и Минску примерно у всех одинаковая, поэтому я уже не обращаю внимания на подобную критику. Мы довольно успешно налаживаем свое финансовое состояние, и коллектив на подъеме. А как будет дальше — покажет время...

— Спасибо за информацию, держитесь!

Вера ВИР.

ДЛЯ СПРАВКИ

"Альфа Радио" — одна из ведущих коммерческих радиостанций страны.

Вещает с 21 марта 1999 года.

Учредителями являются Министерство информации Республики Беларусь и частные инвесторы.

Тип радиовещания — музыкально-информационный (80% — музыка, 20% — информация).

ПРОФИЛЬ

Чем «прославился» Егор Рыбаков?

Егор Рыбаков был освобожден от должности председателя Белтелерадиокомпании 13 февраля 2004 года. Ему предъявили обвинение в получении взяток в крупном размере.

Согласно официальной информации, прокуратурой по делу Рыбакова изъято денежных средств на сумму свыше 500 тысяч долларов.

Накануне рассмотрения дела в суде сторона обвинения представила в Верховный суд ходатайство о том, чтобы процесс был закрытым, обосновав свою просьбу тем, что во время разбирательства дела в качестве доказательств будут представлены материалы, якобы являющиеся государственными секретами.

Рыбакова приговорили ***к 11 годам лишения свободы с конфискацией имущества и с лишением права занимать должности, связанные с выполнением организационно-распорядительных обязанностей сроком на 5 лет.***

Отбывал наказание он в исправительной колонии усиленного режима в Шклове.

Поскольку дело слушалось в закрытом судебном заседании, в день оглашения приговора зачитали лишь его резолютивную часть.

"Именем Республики Беларусь 11 января 2005 года судебная коллегия по уголовным делам Верховного Суда Республики Беларусь рассмотрела в закрытом судебном заседании в городе Минске уголовное дело по обвинению Рыбакова Егора Владимировича, 19 ноября 1971 года рождения, уроженца города Новосибирска Российской Федерации, гражданина Республики Беларусь, проживавшего..., работавшего председателем Национальной государственной телерадиокомпании Республики Беларусь, образование высшее, ранее не судимого, женатого, имеющего на иждивении сына, 1 июля 1997 года рождения, военнообязанного, установила, что он виновен в совершении предъявленных ему обвинений, а поэтому, руководствуясь статьями 349, 364 Уголовно-процессуального кодекса, судебная коллегия по уголовным делам Верховного Суда Республики Беларусь приговорила: Рыбакова Е.В. признать виновным в злоупотреблении служебными полномочиями, совершенными из корыстной заинтересованности должностным лицом, занимающим ответственное положение, и повлекшее тяжкие последствия в получении взятки, в покушении на получение взятки, совершенное должностным лицом, занимающим ответственное положение, повторно, за заведомо незаконные действия путем вымогательства в особо крупном размере, а также организацией легализации, отмывания материальных ценностей, приобретенных преступным путем, совершенный повтор, и в особо крупном размере", — зачитал судья Александр Райдудин.

С Рыбакова также решено было взыскать больше 212 миллионов рублей ущерба в пользу Белтелерадиокомпании, больше 20 миллионов — в доход государства. Рассчитался ли уже с долгами Рыбаков — точно не известно. Но не так давно в Белтелерадиокомпании заявляли, что он им все еще должен.

А как насчет того, что по решению суда Е.Рыбаков в течение пяти лет после выхода на свободу не имеет права занимать руководящую должность?

Этот и десятки других вопросов интересуют общественность, которая внимательно следит за трудоустройством недавнего заключенного и в прошлом председателя Белтелерадиокомпании Егора Рыбакова.

Цана на газ будзе расці

Нацэнка на расійскі газ для нашай краіны складае 15,95 долара за 1 тыс. куб. метраў.

Аб гэтым паведаміў першы намеснік міністра энергетыкі Эдуард Таўпянец, прадстаўляючы да ратыфікацыі ў Палаце прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу пагадненне паміж урадам Беларусі і ўрадам Расіі аб умовах куплі-продажу акцый і далейшай дзейнасці ААТ "Белтрансгаз".

"Пагадненне адпавядае інтарэсам Беларусі", — адзначыў першы намеснік міністра.

Таксама Э.Таўпянец паведаміў, што цана на расійскі газ для Беларусі ў 2013 годзе плануецца на ўзроўні 166 долараў, у 2014-м — 178, а ў 2015-м — 200 долараў за тысячу кубаметраў.

Глядзіце, хто ад'язджае...

*6 красавіка нашу краіну пакідае пастаянны прадстаўнік Міжнароднага валютнага фонду ў Беларусі **Наталля Калядзіна.** Замены не будзе. Беларускі офіс МВФ застаецца без кіраўніка. Гэта значыць, што ў бліжэйшы час ніякіх буйных праектаў супрацоўніцтва паміж Беларуссю і Міжнародным валютным фондам не плануецца.*

Напярэдадні ад'езду Наталля Калядзіна адказала на пытанне, якое хвалюе многіх беларусаў: "Якія чаканні персаналу фонду наконт інфляцыйных працэсаў у Беларусі ў 2012 годзе? Ці могуць паўтарыцца леташнія падзеі?"

— Я не думаю, што Беларусь чакае паўтарэнне леташняга крызісу, — кажа Наталля Калядзіна. — *Аднак я не выключаю таго, што калі грашова-крэдытная палітыка будзе аслаблена, інфляцыя можа скласціся вышэй запланаванага ўрадам на 2012 год узроўню (19—22%). Сёння пытанне ў тым, наколькі амбіцыйнымі будуць улады ў частцы палітыкі макраэканамічнай стабілізацыі, як хутка яны хочуць яе дасягнуць. Калі яны будуць працягваць жорсткую грашова-крэдытную палітыку, дысцыплінаваную падаткова-бюджэтную палітыку, не дапусціць штучнага павышэння заробкаў, запланаваны ўзровень інфляцыі можа быць дасягнуты".*

Што тычыцца іншых запланаваных беларускім урадам паказчыкаў, то Наталля Калядзіна паведаміла, што фонд *"не бачыць крыніц, якія дазволілі б забяспечыць рост ВУП Беларусі ў 2012 годзе на запланаваным узроўні ў 5—5,5 працэнта".*

ОБРАТНАЯ СВЯЗЬ

Как министр обороны Юрий Жадобин с людьми общался

В минувшую пятницу, 30 марта, министр обороны Беларуси генерал-лейтенант Юрий Жадобин целый час отвечал на телефонные звонки — анонс "прямой линии" с министром накануне разместила газета "Советская Белоруссия".

"Народная Воля" решила использовать эту возможность и задать пару вопросов министру обороны. Дозвониться-то мы дозвонились — аж три раза, но вот с генералом Жадобиным нас ни разу не соединили.

Трубку снимали помощники министра обороны, которые просили вначале представиться, а затем озвучить вопрос.

"*Я хотела бы озвучить вопрос непосредственно министру — это все-таки его "прямая линия",* — ответила я, дозвонившись в первый раз, но после этого связь вдруг прервалась.

Видимо, случайно, решила я, и дозвонилась снова.

Сразу назвала свое место работы и озвучила три коротких вопроса к Жадобину.

"Ждите", — сказал какой-то, видимо, помощник министра, тезисно пометив вопросы. Через несколько минут он снова вышел на связь и сказал: *"Назовите свое имя, министр требует, чтобы вы представились".* Я сказала, как меня зовут, после этого услышала: *"Ждите, министр сейчас отвечает на вопросы",* — и через минуту-другую связь опять оборвалась.

В компании с Виктором Лукашенко и Сергеем Сидорским Юрий Жадобин (в центре) чувствовал себя уверенно.

Дозвонилась снова. Терпеливо объяснила ситуацию: мол, уже звонила, представлялась, озвучивала вопросы, но связь почему-то обрывалась. Человек на другом конце провода неожиданно предложил задать вопросы ему — мол, я помощник министра генерал-майор **Александр Николаевич Гура**, может, смогу ответить.

Но на "прямой линии" дежурит-то сам министр, это ***ему*** люди звонят и от ***него*** хотят услышать ответы, а не от помощника по идеологической работе в Вооруженных силах — начальника Главного управления идеологической работы!

"Тогда ждите, министр сейчас разговаривает по телефону", — тихо ответил Гура. Но не прошло и минуты, как в телефонной трубке раздались короткие гудки...

Больше я решила Жадобину на "прямую линию" не звонить. Бесполезно... Да и час, отведенный на телефонное общение министра с народом, уже пролетел.

Предположим, что генерала Жадобина на самом деле рвали на куски, он не успевал отвечать на вопросы, был чрезвычайно востребован. Но такой вариант развития событий можно было предусмотреть. И организовать не 60 минут телефонного общения, а 120 или 180. И сделать так, чтобы министр ***сам*** снимал телефонную трубку, ***сам*** всем отвечал, чтобы звонки не фильтровала свита его помощников. Или это совсем не генеральское дело — на собственной "прямой линии" самому сказать в телефонную трубку "Алё!"?

Лукашенко не раз говорил о том, что чиновники всех мастей должны быть ближе к народу, должны общаться с людьми и слышать их, отвечать на любые, даже самые неприятные вопросы. На то они и министры, в конце концов.

Генералу Жадобину наверняка за "прямую линию" поставят галочку в графе *"Общение с народом".* Вот только какой смысл в таком общении?..

Марина КОКТЫШ.

ВОПРОСНИК

Вопросы, которые планировала задать "Народная Воля" Юрию Жадобину, самые обычные.

— Сегодня зарплата российских офицеров в разы больше, чем у белорусских. Влияет ли это на морально-психологическое состояние наших военнослужащих?

— Не так давно в интервью "Народной Воле" бывший министр обороны генерал-полковник Павел Козловский сказал, что белорусская армия не боеготова по технике, что ее надо реформировать и сокращать. Что думает по этому поводу Жадобин?

— Не так давно Лукашенко заявил, что попросил у российского президента денег на содержание белорусской армии. Сколько дали?

ТЕМ ВРЕМЕНЕМ

Ответы Жадобина на вопросы "Еврорадио".

— Некоторое время назад председатели облисполкомов стали генерал-майорами. А какое звание у офицера запаса Александра Григорьевича Лукашенко, которой работает на должности главы Беларуси?

— Честно говоря, я не в полной мере владею ситуацией — в каком звании находится. Вообще, у него пост главнокомандующего, как и у любого другого президента. А звание у него то, какое было до того, как он стал президентом. Но, честно говоря, я не интересовался, поэтому сказать точно не могу.

— Как вы относитесь к такой ситуации, когда должность министра обороны занимает гражданский человек? А в некоторых случаях, как, например, в Литве, это — женщина?

— В любом государстве, исходя из целей, задач, возложенных на Министерство обороны, существуют свои особенности. Когда разделены полномочия военно-политического характера и собственно военного, то, пожалуй, и гражданский человек возглавляет военное ведомство. Но он не решает вопросы стратегии, оперативного искусства, тактики и всех остальных, непосредственно связанных с военной деятельностью. Он занимается военно-политическими вопросами. У нас сегодня такой необходимости нет и поэтому у нас руководитель военного ведомства — профессионал. Так же, как и в других органах государственного управления — будь то министр транспорта или министр промышленности. Не политический деятель, а профессионал в своей области. Именно поэтому у нас пока так. Что-нибудь изменится в подходах к построению органов государственного управления — может, поменяется. А в целом я отношусь к этому положительно.

Алег Гулак судзіцца з МУС і Мінюстам

6 красавіка ў судзе Цэнтральнага раёна Мінска пачнецца разгляд справы невыязнога за мяжу кіраўніка РПГА "Беларускі Хельсінкскі камітэт" Алега Гулака, які скардзіцца на дзеянні МУС і Мінюста.

Нагадаем, што ў сакавіку праваабаронца даведаўся аб тым, што яму забаронены выезд за мяжу краіны. У мясцовым аддзеле па грамадзянстве і міграцыі Гулаку патлумачылі, што ў дачыненні да яго ёсць грамадзянская справа, па якой ён выступае адказчыкам. Сам праваабаронца гэты факт адвяргае.

На дадзены момант ужо больш за дзесяць апазіцыянераў, грамадскіх дзеячаў і незалежных журналістаў заявілі аб праблемах з выездам за межы краіны. Раней прэс-сакратар беларускага МЗС Андрэй Савіных заяўляў, што "спіс невыязных" беларускіх грамадзян можа быць адказам на "чорны спіс ЕС", аднак афіцыйна існаванне "спісу невыязных" апазіцыянераў пакуль не пацвярджаецца.

ЖУРНАЛІСТ НА ПРАХАДНОЙ

«У нас усё добра, але нічога не пакажам...»

Карэспандэнт "Народнай Волі" спрабаваў высветліць, якая сітуацыя зараз на адным са старэйшых сталічных прадпрыемстваў — Мінскім станкабудаўнічым заводзе імя Кастрычніцкай рэвалюцыі.

За савецкім часам гэтае прадпрыемства было ледзь не адзіным на абсягах былога Саюза, дзе выраблялiся цяжкія шматфункцыянальныя станкі. Менавіта тут у 1977 годзе была выраблена і запушчана першая ў СССР аўтаматычная лінія балансіроўкі каленчатага вала.

У 1980-м упершыню ў Саюзе на "МЗОР" былі выпушчаны балансіровачныя аўтаматы для абароннай прамысловасці, а ў 1982 годзе быў здадзены ў эксплуатацыю першы шматінструментальны апрацоўчы цэнтр з сістэмай лічбавага праграмнага кіравання.

...Сёння тэрыторыя ля прахадной завода імя Кастрычніцкай рэвалюцыі — своеасаблівы астравок СССР у беларускай сталіцы. Прадпрыемства так і не змяніла назву. Побач з прахадной Дошка гонару са здымкамі перадавікоў вытворчасці, побач — бюст правадыра ўсіх народаў Уладзіміра Леніна... Адзінае, што змянілася пасля развалу Саюза, — станкабудаўнічы завод пераўтварыўся ў адкрытае акцыянернае таварыства.

Трапіць на само прадпрыемства, каб на ўласныя вочы пабачыць, у якіх умовах зараз працуюць рабочыя, што іх хвалюе, якія праблемы існуюць, аказалася справай няпростай. На прахадной прадпрыемства карэспандэнту "Народнай Волі" патлумачылі, што без згоды намесніка генеральнага дырэктара па кадрах і ідэалогіі АляксандраІлькевіча на завод патрапіць не ўдасца...

Я звязаўся з АляксандрамІлькевічам, каб такі дазвол атрымаць. І пачуў: "Я з задавальненнем з вамі папрацую, але такія пытанні трэба вырашаць непасрэдна з генеральным дырэктарам прадпрыемства Віктарам Бутко".

У прыёмнай дырэктара ветлівая сакратарка запісала нумар майго мабільнага тэлефона, паабяцаўшы, што абавязкова перадасць просьбу шэфу. Чаканне поспехам не ўвянчалася. "Дырэктара пакуль няма на месцы..." — толькі гэта я чуў у тэлефоннай слухаўцы. Заставалася адно — ізноў ісці на прахадную і, дачакаўшыся канца працоўнай змены, гутарыць з рабочымі.

Высветлілася, што на "МЗОР" працуюць у дзве змены. Зараз на прадпрыемстве працаўладкавана прыкладна 3500 чалавек.

Сёння на "МЗОР" выпрабляюць цяжкія шматфункцыянальныя металарэжучыя, фрэзерныя, такарныя станкі... Загружанасць ёсць, людзі працуюць поўны працоўны тыдзень — заказы на прадукцыю "МЗОР" паступаюць і з Расіі, і з Латвіі, і з іншых краін...

Дарэчы, згодна з афіцыйнай інфармацыяй Нацыянальнага статыстычнага камітэта Беларусі, сярэдняя налічаная зарплата рабочых і служачых у лютым бягучага года склала 2.995.685 рублёў. Пагадзіцеся, грошы не такія вялікія, асабліва пры цяперашніх коштах на прадукты і камунальныя паслугі. У сваю чаргу прадстаўнікі беларускай апазіцыі няспынна сцвярджаюць пра тое, што "незадаволенасць працоўных мас расце" і вось хутка (ледзьве не заўтра) усё скончыцца сацыяльным выбухам. Тым не менш пратэстуючых рабочых на плошчах Беларусі як не было, так і няма. На прыкладзе сталічнага "МЗОР" можна з упэўненасцю сказаць — рабочых задавальняе ўзровень іх заробкаў.

"А што скардзіцца? Праца ёсць, заказы паступаюць, зарплату выплачваюць рэгулярна без затрымкі", — прызнаецца токар Мікалай.

Пры гэтым мужчына ні пры якіх умовах не пагаджаецца назваць сваё прозвішча. "Разумееш, мы працуем па кантракце, навошта мне непрыемнасці... Але шчыра кажу, што зарплата на прадпрыемстве годная, такую працу яшчэ пашукаць трэба. Напрыклад, у мяне на рукі чыстымі выходзіць 4 мільёны, плюс штомесячная прэмія. Ёсць і большыя заробкі, ёсць крыху меншыя... Так што грэх скардзіцца. Логіка простая: чым больш працы — тым большая зарплата. А ў нас праца ёсць заўжды, заказы на нашу прадукцыю паступаюць пастаянна".

Мікалай расказвае, што аддаў прадпрыемству больш за 30 гадоў жыцця: "Тут заўжды плацілі нармальна. А калі і ёсць нейкія нязручнасці, то можна і пацярпець..."

Што да нязручнасцяў, то рабочы наракае на наступнае: "Колькі памятаю, завод заўжды працаваў у дзве змены. Дык раней быў уласны аўтатранспарт, якім рабочых падвозілі на прадпрыемства і адвозілі дахаты. Зараз жа тыя, хто працуе ў другую змену, ездзяць на працу на ўласных машынах. А паколькі ў мяне няма аўто, дык прыходзіцца ў Лошыцу пасля другой змены пешкі дабірацца. Але і гэта не самае страшнае. І зараз, і зімой у цэхах вельмі холадна. Працуем, апрануўшы па дзве целагрэйкі, падчас вялікіх маразоў стаялі ў валёнках, сцены сырыя. Дарэчы, выдача целагрэек і валёнак нават прапісана ў нашых кантрактах. Калі з кіраўніцтвам сустрэцца ўдасца, запытайце: чаму рабочыя мёрзнуць? Але на мяне, прашу, не спасылайцеся..."

Віталь ГАРБУЗАЎ.

ЗВАНОК НА ЗАВОД

«У цэхах не можа быць халодна па вызначэнні...»

На "МЗОР" афіцыйна абверглі інфармацыю аб тым, што рабочыя на прадпрымстве замярзаюць.

"Хто вам такое сказаў? — здзівіліся пытанню ў аддзеле ідэалогіі прадпрыемства. — Рабочыя? Не, гэта не можа быць праўдай па вызначэнні. Ніякага холаду ў цэхах няма. На вуліцы ж амаль лета..."

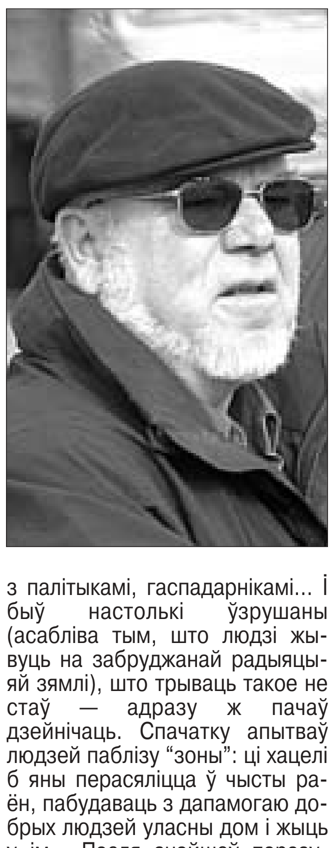
Здавалася б, зняць усе пытанні, крыватолкі і паведаміць інфармацыю аб тым, як працуе завод, у якіх умовах знаходзяцца рабочыя, можна было проста: дазволіўшы карэспандэнту "Народнай Волі" наведаць прадпрыемства і ўсё пабачыць на свае вочы. Але не...

НАРОДНАЯ САЛІДАРНАСЦЬ

«Масты» пастара Дзітрыха Бодэльшвінга

Дарэмна шукаць вёску Дружная на старых картах Міншчыны, яе папросту не было. Але цяпер паселішча рэальна існуе — на Мядзельшчыне, у прыгожым запаведным куточку Нарачанскага краю. Вёска ўзнікла дзякуючы... народнай дыпламатыі, ініцыятыве нястомнага місіянера, пастара евангелісцкай царквы Германіі Дзітрыха фон Бодэльшвінга...

Напярэдадні 26-й гадавіны Чарнобыльскай катастрофы Дружную наведалі члены-куратары Мінскага міжнароднага адукацыйнага цэнтра імя Йаханеса Рау, іх беларускія партнёры-гуманітарыі з розных навуковых, культурных ды гаспадарчых установаў. Ехалі з адною мэтай — пераканацца, што праекты па лініі народнай дыпламатыі, распачатыя ў 90-я гады і скіраваныя на мінімізацыю наступстваў катастрофы на АЭС, не зачахлі, а паспяхова дзейнічаюць і маюць добрую перспектыву ў будучым.

Варта нагадаць, што сумесны нямецка-беларускі праект "Дамы — замест Чарнобыля" — адзін з цэлай тысячы, якія былі ініцыяваны асобнымі грамадзянамі і дабрачыннымі арганізацыямі Германіі пасля Чарнобыльскай катастрофы. Але як усё пачыналася?

Да падзення Берлінскай сцяны многія памкненні немцаў дапамагчы людзям, што пацярпелі ад Чарнобыля, часцяком не ўспрымаліся беларускай (камуністычна-савецкай) уладай. І толькі пасля развалу СССР, пасля таго, як адкрыліся межы для кантактаў паміж простымі людзьмі, народная дыпламатыя вылілася ў масавы рух салідарнасці. Тая салідарнасць ахапіла ўвесь кантынент, яна аформілася ў канкрэтныя дзеянні многіх еўрапейцаў.

Сям'ю фон Бодэльшвінгаў ведае ўся Германія... Яшчэ дзед Дзітрыха фон Бодэльшвінга на пачатку дваццатых гадоў (Нямеччына перажывала тады цяжкі эканамічны крызіс) пачынаў гуманітарную дабрачынную місію. Збіраў фінансавыя сродкі, арганізоўваў апякунскія камітэты, розныя дабрачынныя арганізацыі, ахвяраваў свае асабістыя зберажэнні — абы толькі падтрымаць суайчыннікаў, іх матэрыяльнае становішча, маральны дух. Што рухала? Хрысціянскія запаведзі, вера ў Госпада і Чалавека... У той крызісны час старэйшы з фон Бодэльшвінгаў наладзіў будаўніцтва танных, але дыхтоўных дамоў для самых бедных нямецкіх сямей. Будаваліся ўсім народам, талакою... Асноўны будаўнічы матэрыял — звычайная гліна і салома. Адна такая нямецкая вёска, цалкам адбудаваная з гэтых "саманаў", і цяпер стаіць, жыве сабе і ў вус не дуе — зусім недалёка ад Гановера. Ужо якое пакаленне месцічаў з удзячнасцю ўспамінаюць пастара фон Бодэльшвінга...

Дзітрых прадоўжыў гуманітарную традыцыю сваіх продкаў — і не столькі ў сябе на радзіме (Германія сталася адной з самых багатых і развітых краін свету), колькі ў самых розных месцах планеты — там, дзе ўсё яшчэ гора ды бяда... У Афрыцы, напрыклад, з ягонай дапамогай рэалізавана некалькі гуманітарных праектаў, у тым ліку і будаўніцтва гліняна-саламяных домікаў...

Пастар Дзітрых Бодэльшвінг апынуўся ў Беларусі ў 1990 годзе. Праехаў па забруджаных радыенуклідамі тэрыторыях, гутарыў як з простымі людзьмі, так і з палітыкамі, гаспадарнікамі... І быў настолькі ўзрушаны (асабліва тым, што людзі жывуць на забруджанай радыяцыяй зямлі), што трываць такое не стаў — адразу ж пачаў дзейнічаць. Спачатку апытваў людзей паблізу "зоны": ці хацелі б яны перасяліцца ў чысты раён, пабудаваць з дапамогаю добрых людзей уласны дом і жыць у ім... Пасля знайшоў паразуменне са старшынёй калгаса ў Мядзельскім раёне Антонам Стомам, той пагадзіўся супрацоўнічаць, адвесці пляц зямлі пад будучую экалагічна чыстую вёску для маладых перасяленцаў-чарнобыльцаў. Праўда, астатнія ўладнікі спачатку ўпарціліся, бо што падумае партыя, яна ж усім яшчэ нібыта кіравала...

Але кола закруцілася, ініцыятыва, падмацаваная нямецкай рупнасцю і ўпартасцю, пачала рэалізоўвацца. У Германіі пастар звярнуўся з заклікам да людзей сабраць ахвяраванні для пабудовы новай вёскі ў Беларусі — для чарнобыльцаў. Былі адпраўлены лісты да ўплывовых людзей розных зямель, да знаёмых, сяброў, паствы...

Неўзабаве на рахунку было ўжо звыш 200 тысяч дойчэмарак. На заклік адгукнуліся маладыя хрысціяне-валанцёры, гатовыя выправіцца на Беларусь і сваімі рукамі пачаць узвядзенне дамоў і не толькі іх... У 1992 годзе было ўжо заснавана аб'яднанне "Дамы — замест Чарнобыля", а ў 1999 годзе — беларуская партнёрская арганізацыя "Экадом".

Домікі раслі, як грыбы пасля цёплага восеньскага дажджу. Кожныя тры тыдні працы — і новы дом гатовы. Будавалі сумесна — нашы і нямецкія валанцёры — у звязку з будучымі гаспадарамі-навасёламі. Асноўны будаўнічы матэрыял — гліна, трыснёг (замест саломы) і драўніна — усяго гэтага на Мядзельшчыне хапае. З самага пачатку было вырашана, што жыллё будзе цалкам экалагічна бяспечнае, з максімальнымі выгодамі, а на яго ўтрыманне павінна ісці мінімум электра- і цеплавой энергіі. У гэтым сэнсе дапамога нямецкіх сяброў была выключна карыснай, бо вопыту па энергазберажэнні ім не займаць. Якраз яны прапанавалі ўзвесці паблізу найсучасны (першы на Беларусі) электравятрак... І такі здзейснілі задуманае. Але гэта ўжо крышку іншая гісторыя, гэтаксама, як і гісторыя стварэння спецыяльнай вытворчасці для вырабу ўцяпляльных будаўнічых матаў з трыснягу. Усяму гэтаму як было не падзівіцца куратарам адукацыйнага нямецкага цэнтра з Мінска?! Але галоўнае — яны ўбачылі на свае вочы, што ініцыятыва і рупнасць Дзітрыха фон Бодэльшвінга, выказаная дваццаць гадоў таму і падхопленая ягонымі цяперашнімі паслядоўцамі, мае шчаслівы працяг. У вёсцы Дружная па экатэхналогіі пабудаваны 31 дом, яшчэ некалькі дзясяткаў узведзены на Лепельшчыне — у мястэчку Стары Лепель. "Народная дыпламатыя і салідарнасць простых людзей могуць горы звярнуць і пабудаваць самыя надзейныя масты між людзьмі", — казаў мне падчас паездкі прафесар Манфрэд Забел (*на фота*), адзін з куратараў Мінскага міжнароднага адукацыйнага цэнтра. — І такія масты — самыя трывалыя, бо яднаюць народы на духоўным узроўні..."

Георгій ЧЫГІР.
Фота аўтара.

БІЗНЕС

Невыязныя не толькі палітыкі, але яшчэ і цукеркі

За права гандляваць "Аленкой" і "Красной Шапочкой" з Расіяй вяліся сапраўдныя "разборкі і скандалы".

Кіраўнік сектара прававога забеспячэння канцэрна "Белдзяржхарчпрам" **Людміла Сакалоўская** распавядае аб спробах вывозіць цукеркі вядомых марак у Расію і Казахстан, як аб звестках з поля бою. Звычайны спажывец наўрад ці думаў, што за права прадаць яму тыя ж цукеркі ідуць сапраўдныя бойкі!

"Савецкія брэнды, такія як "Аленка", "Мишка на Севере", "Красная Шапочка" дагэтуль вельмі папулярны ў пакупнікоў, — прызналася Людміла Сакалоўская. — *Па гэтых брэндах яшчэ да стварэння Мытнага саюза былі праблемы. Нашы вытворцы звярталіся неаднаразова да праваўладальнікаў Расійскай Федэрацыі, для таго каб заключыць ліцэнзійныя дамовы. Гэта значыць, каб наша прадукцыя пад гэтымі таварнымі знакамі магла экспартавацца ў Расію на працягу нейкага перыяду і канкурыраваць там з "Аленкой" расійскай. Але дамовіцца не ўдалося. Няўдачай скончыліся і спробы заключыць дагавор саступкі, а таксама дамовы на права пастаўкі на пэўную тэрыторыю"*.

Такім чынам, гэтыя віды цукерак фабрык "Камунарка", "Спартак" і "Красный пищевик" у Расіі нелегалы. Роўна як і расійскія адпаведнікі пад забаронай у нас. Тая ж гісторыя і з Казахстанам — кожны абараняе свайго вытворцу.

"Калі мы кажам аб абароне інтэлектуальнай уласнасці на тэрыторыі Расіі і Казахстана, то трэба мець на ўвазе, што дзяржаўныя органы не могуць абараніць там правы на таварныя знакі нашых вытворцаў, — адзначыў намеснік генеральнага дырэктара Нацыянальнага цэнтра абароны інтэлектуальнай уласнасці **Дзяніс Нядвецкі**. — *Яны валодаюць мінімумам паўнамоцтваў у дадзенай справе і абараніць наўпрост правы вытворцаў не могуць. Гэта права ёсць ва ўладальнікаў таварных знакаў, і яны могуць ім самастойна карыстацца"*.

Марыя МАЛЕВІЧ.

АКТУАЛЬНО

Стоит ли отказываться от пенсии?

Указ А.Лукашенко "О мерах по совершенствованию пенсионного обеспечения граждан" подписан. Согласно документу, пенсионеры, которые будут продолжать работать и откажутся от пенсионного пособия, смогут в будущем претендовать на более высокую пенсию. Какой она может быть?

Все будет зависеть от того, сколько лет работающий пенсионер жил только на зарплату и отказывался от пенсии. Указом предусмотрено, что при продолжении работы без получения государственной пенсии по возрасту после приобретения права на нее размер пенсии прогрессивно увеличивается:

за первый полный год работы — на 6% заработка, принимаемого для исчисления пенсии;

за два полных года — размер повышения составит 14% (повышение на 8% за второй год работы суммируется с повышением на 6% за первый год);

за три полных года — 24% (14% за первых два года плюс 10% за третий год);

за четыре полных года — 36% (24% за три года плюс 12% за четвертый);

за пятый и каждый последующий год предусматривается повышение размера пенсии на 14% заработка, которые также суммируются с процентами повышения, установленными за предшествующий период (за 5 лет — 50%, за 6 лет — 64%).

ВМЕСТО КОММЕНТАРИЯ

На пенсии нужно будет прожить 10 лет, чтобы вернуть деньги, недополученные за 5 лет работы

Директор Исследовательского центра ИПМ **Александр Чубрик** подсчитал, что потенциальным пенсионерам, если есть силы работать, выгоднее получать и зарплату, и пенсию, нежели отказываться от последней во имя более высоких социальных выплат в будущем.

"Средняя пенсия сегодня составляет 40% от средней зарплаты. Соответственно, человек за пять лет работы, отказываясь от пенсии, недополучит сумму, которая будет примерно эквивалентна величине зарплаты за два года", — заявил в интервью "Белорусским новостям" Александр Чубрик.

Через пять лет работы, когда человек наконец-то выйдет на отдых, государство ему будет выплачивать пенсию, увеличенную на 50%.

"50% пенсии — это примерно 20% от уровня средней заработной платы. Соответственно, человеку нужно будет прожить на пенсии 10 лет, чтобы вернуть те деньги, которые он недополучил за последние 5 лет работы", — констатирует экономист.

Для сведения: средняя зарплата в Беларуси составляет 2 млн 964 тыс. рублей, а размер средней трудовой пенсии — 1 млн 209 тыс. рублей. Т.е средняя трудовая пенсия по стране составляет 40% от средней зарплаты. И этот показатель остается неизменным все последние годы. К слову, примерно такое же соотношение между зарплатой и пенсией, например, в Эстонии, но там власти пытаются этот разрыв сократить, потому что по европейским меркам он очень большой.

Ольга ГРИНЕВИЦКАЯ.

ПАЛІТКУХНЯ

Апошні тэрмін Лябедзькі

Справаздачна-выбарчы з'езд Аб'яднанай грамадзянскай партыі, які адбыўся ў Мінску ў мінулыя выхадныя, сенсацый не прынёс. Старшынёй АГП на безальтэрнатыўнай аснове быў пераабраны Анатоль Лябедзька.

У той жа час кволая інтрыга адносна выбараў старшыні партыі ўсё ж такі была. Выклік Лябедзьку кінуў лідар маладзёжнага крыла АГП "Маладыя дэмакраты" Алег Корбан. Сваё жаданне вылучыцца на вышэйшы партыйны пост Корбан патлумачыў тым, што працу АГП трэба зрабіць больш эфектыўнай і прадуктыўнай, а дзеючае кіраўніцтва, на яго думку, рабіць гэта не надта здольнае.

"Я вельмі добра стаўлюся да Алега Корбана, — прызнаўся на з'ездзе старшыня АГП Анатоль Лябедзька. — *Адзінае, што мяне пакаробіла, дык гэта яго выказванні наконт таго, што старое кіраўніцтва знямоглае і стомленае, два крокі ступіць не можа..."*

У якасці доказу таго, што з фізічнай формай усё добра, Лябедзька нават быў гатовы зняць пінжак і прама на сцэне Дома культуры Мінскага трактарнага завода, дзе і адбывалася мерапрыемства, зладзіць з Корбанам спаборніцтвы па адцісканні ад падлогі, каб праз фізічныя практыкаванні даказаць прысутным, што старая гвардыя АГП яшчэ на многае здольная. Аднак да гэтага справа не дайшла. Алег Корбан на сцэну не ўзняўся...

Тое, што шанцаў на перамогу над Лябедзькам у Корбана няшмат, можна было зразумець і падчас выступленняў дэлегатаў з'езда. Так, Яўген Агурцоў і Людміла Гразнова адкрыта сказалі, што старшынёй партыі павінен застацца Лябедзька. "На сённяшні дзень альтэрнатывы Лябедзьку ў гэтай зале няма", — ледзьве не праз аднаго казалі дэлегаты з'езда ў сваіх выступленнях.

Тым не менш на пасаду старшыні партыі былі прапанаваны трое — Анатоль Лябедзька, Алег Корбан і старшыня Віцебскай абласной арганізацыі АГП Генадзь Ананьеў. Аднак двое апошніх адразу пасля вылучэння ўзялі самаадводы. Алег Корбан так патлумачыў сваё рашэнне:

— У першую чаргу сваім вылучэннем я хацеў данесці да партыйцаў, да дэлегатаў з'езда неабходнасць рэформы ўнутры АГП. У ходзе з'езда я зразумеў, што сёння АГП не гатовая да ўнутранага кадравага абнаўлення. Ніякай дамоўленасці ні з кіраўніцтвам партыі, ні з іншымі сябрамі АГП у мяне не было. Маё вылучэнне — гэта мая асабістая ініцыятыва, за ёй ніхто не стаяў.

Узяў самаадвод і Генадзь Ананьеў. Зрабілася ўражанне, што для яго ўвогуле "экспромт" з вылучэннем кандыдатам на пасаду старшыні АГП быў поўным сюрпрызам.

Такім чынам, выбары старшыні АГП прайшлі на безальтэрнатыўнай аснове. Хоць вынік галасавання быў вядомы загадзя, хочацца адзначыць, што ў адрозненне ад выбараў, якія праводзіць беларуская ЦВК, дэлегаты апускалі бюлетэні для галасавання ў маленькія празрыстыя урны. Са 126 дэлегатаў 101 аддаў свой голас за Анатоля Лябедзьку, 23 прагаласавалі супраць, 2 бюлетэні былі прызнаны несапраўднымі.

"Гэта апошні з'езд, калі я вылучаўся на пасаду старшыні партыі, — прызнаўся Анатоль Уладзіміравіч. — *Я хацеў бы на з'ездзе, калі прыйдзе такі час, перадаць партыю ў тыя рукі, якія не потныя і якія не дрыжаць"*.

Намеснікамі Лябедзькі сталі сябра палітсавета АГП Леў Марголін, старшыня партыйнай камісіі па прававых пытаннях Антаніна Кавалёва, сябра Мінскай гарадской арганізацыі АГП Людміла Пеціна і старшыня Гомельскай абласной арганізацыі АГП Васіль Палякоў.

Яшчэ адно важнае пытанне, якое вырашыў з'езд АГП, — фармат удзелу ў будучай парламенцкай кампаніі. У выніку пастанавілі: актывісты АГП, якія будуць удзельнічаць у будучай кампаніі, на передвыбарчы час становяцца так званымі "спікерамі". Кожны з іх сустракаецца з людзьмі ў сваіх акругах, давodзіць да іх інфармацыю пра тое, што выбараў у Беларусі няма і што любая выбарчая кампанія павінна праходзіць без удзелу Аляксандра Лукашэнкі. "За выбары без Лукашэнкі" — пад такім лозунгам актывісты АГП пойдуць у народ. Скарыстаўшы ўсе легальныя магчымасці для інфармацыйнай і агітацыйнай работы, якія дае выбарчая кампанія, сябры АГП здымуць свае кандыдатуры з выбараў. Той, хто гэтага не зробіць, рызыкуе быць выключаны з партыі.

АГП пакідае за сабой права паўнавартаснага ўдзелу ў парламенцкай кампаніі толькі ў тым выпадку, калі на волі апынуцца і будуць рэабілітаваны палітзняволеныя, калі ў склад усіх выбарчых камісій будуць допушчаны сябры апазіцыйных партый і будзе адменена датэрміновае галасаванне. Праўда, што для выканання гэтых умоў уладамі збіраюцца рабіць самі партыйцы, на з'ездзе так і не прагучала.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

Кошт «Беларуськалія» — звыш 30 мільярдаў долараў

Такую цану дзяржаўнага прадпрыемства агучыў Аляксандр Лукашэнка. Але ці ёсць пакупнікі?

— Мы не супраць прыватызацыі, нават такога стратэгічнага прадпрыемства, як „Беларуськалій", які прыносіць дзяржаве ў лепшыя гады да 3 мільярдаў долараў прыбытку. Але мы вызначылі цану, сёння яна складае звыш 30 мільярдаў долараў, — заявіў Аляксандр Лукашэнка ў пятніцу на нарадзе па пытаннях прыватызацыі.

"Тыя, хто хацеў прыватызаваць наш „Беларуськалій", яны гатовы плаціць толькі 15 мільярдаў долараў, — удакладніў А.Лукашэнка. — *Я ім сказаў: да пабачэння, сыходзьце"*.

Стаўка рэфінансавання: мінус два працэнты

У Беларусі зноў зніжана стаўка рэфінансавання — да 36 працэнтаў гадавых. МВФ лічыць гэта дачасным.

Цяперашняе зніжэнне стаўкі рэфінансавання — трэцяе з пачатку 2012 года: першы раз стаўка была зніжана 15 лютага, затым — 1 сакавіка. На працягу 2011 года гэты паказчык павышаўся 12 разоў.

Між тым кіраўнік місіі Міжнароднага валютнага фонду **Крыс Джарвіс** заявіў, што МВФ лічыць сакавіцкае зніжэнне стаўкі рэфінансавання да 38% дачасным. Паводле яго слоў, такі крок можна было зрабіць ва ўмовах зніжэння асноўных працэнтных ставак Нацбанка, ставак па крэдытаванні, калі больш умацуецца стабільнасць і знізяцца інфляцыйныя чаканні насельніцтва. *"Вельмі важна ўпэўніцца, што гэтыя ўмовы маюць месца, перш чым скарачаць працэнтныя стаўкі",* — падкрэсліў прадстаўнік МВФ.

ЧУЛІ?

Магчымая дата парламенцкіх выбараў — 23 верасня

Указ пра прызначэнне выбараў у Палату прадстаўнікоў можа з'явіцца ў чэрвені, паведаміла журналістам у Палаце прадстаўнікоў старшыня ЦВК **Лідзія Ярмошына.**

Яна дадала, што самай верагоднай з'яўляецца дата 23 верасня.

Журналіст Радыё Свабода пацікавіўся, ці будуць на выбары запрошаны назіральнікі ад БДІПЧ АБСЕ. Ярмошына адказала: "*Гэта вельмі складанае пытанне, улічваючы іх ранейшыя паводзіны. Таму рашэнне будзе прымаць кіраўнік дзяржавы"*.

Лідзія Ярмошына таксама паведаміла, што прынцыповых змен у правядзенні выбараў, напрыклад, ужыванне вэб-камер, як гэта было ў Расіі на выбарах прэзідэнта, не будзе.

"ЦВК звярнулася да спецыялістаў "Белтэлекама" з просьбай падлічыць, колькі будзе каштаваць набыццё і ўсталёўка вэб-камер. Яны адказалі, што толькі набыццё тэхнікі без падключэння будзе каштаваць 4,5 млн долараў — а гэта палова ўсяго бюджэту кампаніі. Таму мы не можам пайсці на такі крок", — заявіла Ярмошына.

КОМПЕТЕНТНО

Не судьба

*Ученые-геологи расстроили **Александра ЛУКАШЕНКО.***

В прошлом году белорусский лидер неожиданно признался в своих тайных надеждах. *"Мне все-таки кажется, что где-то у нас есть нефть. Но если есть нефть, то не может быть, чтобы где-то не прорвало природным газом. Я очень на это надеюсь... Мне кажется, что нам надо серьезно посмотреть на недра. Найдем мы что-то. Не может быть, чтобы человек искал и не нашел. Что-то найдем",* — заявил глава государства.

Ученые смотрели-смотрели и, несмотря на то, что заказ поступил из очень высокого кабинета, ничего не нашли.

"Надежды на открытие новых крупных месторождений газа или нефти в Беларуси практически нет", — сообщил журналистам заведующий лабораторией Института природопользования НАН Беларуси, доктор геолого-минералогических наук **Анатолий КУДЕЛЬСКИЙ.**

"Нефть в Беларуси всегда была в Припятском прогибе, на территории Гомельской области. Эта структура образовалась более 300 миллионов лет назад, и большая часть сопутствующего газа из месторождения уже улетучилась. Этот разрез сам по себе не газоносен", — пояснил Анатолий Кудельский.

СУСЕДЗІ

У Пскове паставяць помнік беларускаму князю Даўмонту

У Пскове плануюць паставіць помнік літоўска-беларускаму князю Даўмонту, паведамляе інфармацыйнае агенцтва "Псковская лента новостей".

Гэта прапанова абмяркоўваецца не ўпершыню і выклікае шырокі грамадскі інтарэс. Члены мясцовай грамадскай камісіі па ўпарадкаванні назваў вуліц у Пскове падтрымалі ідэю ўстаноўкі манумента.

На думку членаў камісіі, было б сімвалічна прыняць рашэнне аб устаноўцы манумента князю Даўмонту ў Пскове менавіта ў 2012 годзе, калі адзначаецца 1150-годдзе рускай дзяржаўнасці. Аднак рэальнае ўвасабленне гэтай задумы павінна адбыцца праз 5 гадоў і быць прымеркавана да яшчэ адной юбілейнай даты — 750-годдзя прыходу князя Даўмонта на Пскоўскую зямлю.

ДА ВЕДАМА

Даўмонт (у хрышчэнні Цімафей, быў кананізаваны) паходзіў з Нальшанаў (паўночны захад Беларусі). Кажуць, што вялікі князь Міндоўг увёў у яго жонку, за што Даўмонт жорстка адпомсціў Міндоўгу, а потым мусіў ратавацца ўцёкамі ў Пскоў, якім ён кіраваў з 1266-га па 1299 год. Пры Даўмонце Пскоў здабыў фактычную незалежнасць ад Ноўгарада.

ЗВАРОТ

Дзеля будучыні Беларусі

Падзеі апошняга часу ў жыцці Бацькаўшчыны выклікаюць вострую трывогу за яе будучыню.

Фінансавы крызіс, дэвальвацыя рубля выявілі слабасць айчыннай эканомікі. Распачаты продаж дзяржаўнай маёмасці пагражае стратай нацыянальнага багацця, нажытага многімі пакаленнямі беларусаў. З-за непрадбачлівай і непаслядоўнай знешняй палітыкі наша краіна нястрымна аддаляецца ад дэмакратычнага свету і ўпарта коціцца да міжнароднай ізаляцыі. Настойлівымі высілкамі чынавенства груба і няўхільна дыскрымінуецца нацыянальная культура, выціскаецца са штодзённага ўжытку беларуская мова — падсякаюцца карані нацыі. Няўмольна паглыбляюцца экалагічныя і дэмаграфічныя праблемы.

Усё гэта ставіць пад пагрозу не толькі перспектывы цывілізаванага развіцця Рэспублікі Беларусь, але і яе незалежнасць. Настаў час усёй грамадой прааналізаваць сённяшні дзень Радзімы, знайсці шляхі выпраўлення калектыўных памылак і пралікаў, цвяроза і цвёрда паставіць задачы далейшага станаўлення і сцвярджэння нацыянальнай дзяржавы. Гісторыя ніколі і нікому не даруе бяздзейснасці на складаных, вызначальных яе паваротах. Усе здаровыя сілы нашага грамадства мусяць адкінуць асабістыя і карпаратыўныя амбіцыі дзеля святой і галоўнай мэты — свабоды і шчасця народа.

У газеце "Народная Воля" за 2 сакавіка Уладзімір Някляеў выказаў прапанову аб скліканні Усебеларускага з'езда. Мы падтрымліваем гэтую прапанову — і ўсіх, хто занепакоены лёсам Бацькаўшчыны, заклікаем да яднання!

Давайце схамянёмся. Давайце адумаемся. Давайце згуртуемся. Давайце ўсвядомім нарэшце свой асабісты абавязак перад нашчадкамі, перад чалавецтвам, перад гісторыяй, перад Беларуссю.

Мы можам перамагчы. Мы павінны перамагчы. Мы пераможам, калі будзем разам!

Рыгор Барадулін,
Генадзь Бураўкін,
Радзім Гарэцкі,
Анатоль Грыцкевіч,
сустаршыні Усебеларускага з'езда за незалежнасць 2000 г.

29 сакавіка 2012 года.

ПЫТАННЕ—АДКАЗ

Палітвязні і вязні сумлення: у чым розніца?

Тых, каго ўлада цкуе па палітычных матывах, адны журналісты называюць "вязнямі сумлення", другія — "палітычнымі вязнямі". Патлумачце, калі ласка, гэта адно і тое ці ўсё ж такі не?

П.П.Тоўсцік, г.Мазыр.

Міжнародная праваабарончая арганізацыя "Міжнародная амністыя" сапраўды падзяляе палітвязняў на дзве вялікія групы. "Вязні сумлення" — гэты тыя, чыя свабода абмежавана турэмным зняволеннем ці іншымі спосабамі выключна з-за палітычных, рэлігійных ці іншых перакананняў, полу, расы, мовы, этнічнага, нацыянальнага ці сацыяльнага паходжання, маёмаснага статусу, родных адносін, сексуальнай арыентацыі і іншых характарыстык асобы; імі не лічацца людзі, якія ўчыняюць гвалт ці прапагандуюць гвалт і варожасць.

Пад тэрмін "палітычныя вязні" трапляюць любыя зняволеныя, справы якіх маюць значны палітычны (у шырокім сэнсе) элемент: ці матывы дзеянняў зняволенага, ці самі гэтыя дзеянні, ці матывацыя ўлад.

Іншымі словамі, калі прытрымлівацца строгай класіфікацыі, то ў нашай сітуацыі пра Андрэя Саннікава ці Міколу Статкевіча, напрыклад, правільна гаварыць "палітычныя вязні", а пра Мікалая Аўтуховіча ці пра хлопцаў-анархістаў — "вязні сумлення".

ТАК ДУМАЮ

Все они — жертвы

Я с интересом прочитал открытое письмо Александра Васильева заместителю председателя Центральной избирательной комиссии Республики Беларусь по выборам и проведению республиканских референдумов Н.И.Лозовику ("Народная Воля" за 16 марта). Да что его укорять? Подавляющее большинство представителей "президентской вертикали", в том числе и Лозовик, являются фактически собственностью власти, сосредоточенной в одних руках. Они — просто винтики системы. Как только, к примеру, кто-то из них услышит даже не прямое указание, а уловит хотя бы очень тонкий, еле-еле уловимый сигнал, легкое "шуршание" со стороны "хозяина", он, естественно, тут же превратится в машину по исполнению любой команды свыше. Иначе на его месте окажется другой, более чуткий...

Если бы чиновники всех рангов с таким же рвением учились управлять современным производством, сельским хозяйством, наукой, медициной, образованием! На все эти дела у них ресурсов уже не остается. Все силы уходят на "чего изволите?". И кто им позволит задуматься над тем, что же именно они ревностно исполняют? Хотя персонажи, которые угодили в "черный список" ЕС, это вполне заслужили, считаю, они тоже являются жертвами диктаторского режима, как и все мы...

Валерий ПОТЕМКИН,
житель Могилева.

ПАЗІЦЫЯ

Зменім варожасць на сяброўства

Пакуль што Рэспубліка Беларусь не з'яўляецца сябрам Еўрасаюза і нашы адносіны з гэтым аб'яднаннем не проста халодныя, але, я лічу, нават штучна варожыя. Каб змяніць сітуацыю, нам трэба правесці сапраўдныя выбары — свабодныя, дэмакратычныя, не пад кантролем рэжыму, а пад кантролем грамадскіх арганізацый і палітычных партый. Ранейшыя выбары нельга назваць выбарамі. Хутчэй гэта няўдалая імітацыя волевыяўлення людзей з правакацыямі, збіеннямі, арыштамі, судамі, турмамі, канфіскацыямі. Усяго не пералічыць!

Такія псеўдавыбары непрымальныя ні для Еўропы, ні для пісьменных грамадзян Беларусі. Невыпадкова вынікі іх лічацца нелегітымнымі.

Адным словам, каб Беларусь паважалі ў цывілізаваным свеце, яна павінна правесці сапраўды дэмакратычныя выбары. Пры гэтым мы, шараговыя грамадзяне, разумеем, што хаўрус нашых сённяшніх улад з Масквой нічога добрага не прынясе. Крэмль не будзе спрыяць дэмакратызацыі нашай краіны. У яго іншая мэта. Замест Савецкага Саюза ствараецца Саюз "трох дыктатур", для якіх ідэалы дэмакратыі і свабоды маюць аморфны характар. Іх сіла — гэта войскі і міліцыя, паліцыя са сваімі спецназамі, суды і пракуратуры... Карная сістэма захоўвання існуючай улады фінансуецца спаўна, трымаецца напагатове і выкарыстоўваецца, як толькі ўзнікае нейкая пагроза.

Мы, беларусы, павінны сябраваць з усімі, чые дзеянні не пярэчаць нашым нацыянальным інтарэсам. Якніяк, а той жа Захад нам шчыра дапамагае, нягледзячы на варожае стаўленне беларускіх улад да кіраўнікоў Еўрапейскага Саюза. Яго дабрачыннасць мае сталы падмурак. Узгадаем крокі Еўропы пасля таго, як Беларусь напаткала чарнобыльская трагедыя. Дарэмна ўлады гавораць, што нас усе кінулі. Еўропа не кінула. Вось факт. 240 мільёнаў еўра (у эквіваленце) былі накіраваны на зніжэнне небяспекі ў зоне вакол атамнага рэактара. 100 мільёнаў еўра было выдзелена на вывучэнне пытання радыеактыўнага ўплыву на здароўе жыхароў і навакольнае асяроддзе, а таксама на паляпшэнне лячэння хворых на рак шчытападобнай залозы, на забеспячэнне насельніцтва чыстымі прадуктамі.

У межах праграмы TACIS была аказана неадкладная медыцынская тэхнічная дапамога. Дадаткова ў 1998—2001 гадах Беларусь па праграме "ЕСНО" атрымала 6,7 мільёна еўра ў выглядзе гуманітарнай дапамогі, накіраванай на знішчэнне наступстваў катастрофы.

Нельга не ўзгадаць праграму "CORE" (супрацоўніцтва дзеля рэабілітацыі). Яе мэта — палепшэнне ўмоў жыцця людзей на пацярпелых тэрыторыях і прыцягненне іх да рэалізацыі праектаў мясцовага развіцця. Плануецца здзейсніць 146 праектаў з агульным бюджэтам 9 мільёнаў еўра.

2,4 мільёна еўра выдзеліў Еўрапейскі Саюз на праект "Мінімізацыя наступстваў аварыі на Чарнобыльскай АЭС на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь". Дзякуючы яму паспяхова вырашыліся многія праблемы ў Слаўгарадскім, Чачэрскім, Брагінскім, Столінскім раёнах. Так, у апошнім прадугледжана забеспячэнне мясцовай бальніцы неабходным абсталяваннем і матэрыяламі.

Пры дапамозе еўрапейскіх сяброў у мінулым годзе пасля рэканструкцыі і аснашчэння новым абсталяваннем былі адчынены тры навучальныя ўстановы: Цэнтр вучобы і рэабілітацыі дзетак з абмежаванымі магчымасцямі ў Хойніках, дзіцячы садок у Ветцы і сярэдняя школа ў вёсцы Пыхань гэтага ж раёна.

Не ўсе ведаюць, што Еўрасаюз дапамагае захаваць беларускі лес. Праграма мае назву "Совершенствование правоприменения и управления в лесном секторе" ("FLEG"). Кіраўнік праграмы Энюр Мітчал.

Пад лясамі ў нас занята 38,5 працэнта агульнай плошчы. Мэта міжнароднай праграмы "FLEG" — папярэдзіць і спыніць наступствы незаконнага знішчэння лясоў, нелегальнага гандлю драўнінай, браканьерства і карупцыі.

Вядома ж, я пералічыў далёка не ўсе праекты, якія былі рэалізаваны і рэалізуюцца пры дапамозе фінансавых сродкаў Еўрапейскага Саюза. Дык ці трэба нам, беларусам, псаваць адносіны з Захадам?

Дарэчы, мы павінны быць удзячны Еўрасаюзу за яго жаданне дапамагчы нам у дэмакратызацыі краіны, у правядзенні рынкавых рэформ. Дарэмна беларускія ўлады крыўдзяцца на брусельскіх чыноўнікаў, якія патрабуюць ад лукашэнкаўскага рэжыму хутчэйшага вызвалення палітвязняў. Цывілізаваная Еўропа працягвае руку дапамогі беларускаму народу, і мы павінны адказаць сяброўствам.

Барыс ЗАБАЛОТНІК,
пенсіянер.

Мінск.

КАЛОНКА АЛЕСЯ НЯЎВЕСЯ

Пікет

У Брэсцкім раёне ўлады не дазволілі пікеты супраць збяднення насельніцтва, якія планавалася правесці ў вёсках. Напрыклад, у пасялковым савеце, у які ўваходзіць вёска Страдзеч, парэкамендавалі спачатку заключыць дамову з міліцыяй на ахову парадку пры правядзенні пікета.

Быў колісь конюхам Мікіта
(З дзясятак, можа, год назад).
На ўладу быў стары сярдзіты —
Плаціла пенсіі няшмат.
Трымаў ён зло і на суседа,
На Апанаса, бо "насос".
Як "недапіты" быў, дык дзеда,
Каб грошай даў, за грудзі трос.
Прэтэнзій шмат і да Палажкі,
Уласнай жонкі, меў стары.
Быў у яе характар цяжкі,
Звяглівы, ліха пабяры.
Круціла дзедам, як хацела,
Усё ёй прынясі-падай.
Дадаткам, мовіць так, да цела
Не падпускала — во бяда!
Калі Мікіта млеў ад страсці,
Пад нос савала дулю-жэст.
— А во табе! — казала. — Трасцы!
У дзеда выспяваў пратэст.
Нарэшце лопнула цярпенне,
І парашыў аднойчы дзед:
"Каб паказаць ім абурэнне,
Пайду і стану я ў пікет!"
Калісь чытаў стары ў газеце
(А ён газет выпісваў пяць),
Што на пікет у сельсавеце
Дазвол патрэбна атрымаць.
Пайшоў з заяваю Мікіта
У сельсавет, да старшыні.
А той надзьмуўся, сыч нібыта:
— Лухту мне, злыдзень, не гані!
Няўжо на старасці здзяцінеў?
А каб цябе агрэў пярун!
Як корч, сядзі ў сваёй хаціне
І мульцікі глядзі, пярдун!
Што хочаш ты сваім пікетам
Сказаць?
Тваю такую маць...
Дык знай: міліцыі пры гэтым
Парадак трэ аберагаць.
У райаддзел пішы заяву —
Няхай там выдзеляць нарад.
А як ты думаў? На халяву
Зрабіць пікет ахвочых шмат.
Міліцыянты для Мікіты
Патрэбны, нібы воўк каню.
Пайшоў дахаты дзед.
"Ідзі ты!.. —
"Паслаў" у думках старшыню. —
Я абыдуся без аховы,
Быць пад аховай — не па мне.
За тыя правільныя словы
Ніхто мне рэбры не памне.
Я сам, як той бугай, здаровы,
Хоць і ўжываю самасад..."
Узяў аловак каляровы
І напісаў такі плакат:
"Праклён за пенсіі-падачкі,
Што ўрад адмервае для нас!
Апойкам ганьба! На карачкі
Заўжды садзіцца Апанас!..
Палажку ганьблю я, бо ў ложку
Яна ляжыць, як бервяно!
Паварушылася б хоць трошку,
Прыпадняла б сваё сцягно..."
Ён стаў з плакатам ля канюшні,
Дзе бавіў лепшыя гады.
І найпярод свой нос сінюшны
П'янь-Апанас прынёс сюды.
Не ўсёк, азызлы, што ў Мікіты
Тут дэманстрацыя, пікет.
Спытаўся голасам прапітым:
— А што ты робіш тут, сусед?
Ты тут жабрачыш? Грошай мала?
Не засталося ў катуху
Ні бульбы, ні кавалка сала?
Дык памагу табе крыху...
Хоць не залью я сёння ў глотку,
На хлеб я дам табе, дальбог...
І пакамечаную "сотку"
У дзеда кінуў каля ног.
У дэманстранта слоў нямашка,
Пікетчык прыглынуў язык...
А тут і родная Палажка
Прыбегла, ўзбілася на крык:
— Хіба ж табе "араць барозны"?
На печы б лепш сядзеў маўчком.
Каму ты трэба, "хахаль грозны",
Як заяц, са сваім "стручком"?..
За што ж мне, Бог, такая кара?
Канца пакутам не відно...
І трэснула Мікіту ў карак —
Стары скапыціўся ажно.
Тады ўсвядоміў клёк ягоны:
"Каб быў міліцыі нарад,
Ён для належнай абароны
Ад жонкі быў бы акурат".
Нарад якраз да дзеда чэша,
Бо сельсавецкі старшыня
Паслаў у райаддзел дэпешу:
"Пікет у нас тут сярод дня".
І замест тога, каб ад жонкі
Абараняць дзядка, "мянты"
Яму паведалі:
— Да шконкі
Цяперка прывыкацьмеш ты.
На рукі ўздзелі "бранзалеты"
І, натаўхаўшы трохі ў бок,
Арганізатара пікета
Павалаклі у "варанок".
А потым — суд і каталажка,
Дзе ні наедку, ні цяпла...
Дадаткам жа яшчэ й Палажка
У прочкі ад яго пайшла
Да адзінокага Кірэя:
Хоць ён плюгавы і крывы,
Затое ў ложку не старэе,
Гігант, як кажуць, палавы...

* * *

Ну што, сябры, сказаць на гэта?
Во дачакаліся пары:
Цяпер ільга рабіць пікеты
Ці ў хаце, ці ў сваім двары.

РЭХА

Калі падлічыць усіх «Ленінаў» і яму падобных, то можна жахнуцца

Дарагія сябры народавольцы!

Правільна паставіла пытанне паважаная Марына Коктыш наконт помнікаў, якія павінны стаяць на нашых плошчах і вуліцах, каб выхоўваць гонар за лепшых сыноў Бацькаўшчыны, што аддалі ёй жыццё.

Хачу працягнуць размову, закрануўшы і назвы нашых вуліц, якія нярэдка абражаюць розум і рэжуць вока. Аб гэтым, дарэчы, не аднойчы пісала "Народная Воля". Але камуністычная ідэалогія ўсё яшчэ не выветрылася з галоў многіх асоб, хто кіруе краінай. І мы па-ранейшаму мусім "любавацца" і "ганарыцца" імёнамі "дзеячаў", якія пакінулі ў гісторыі нашай Радзімы далёка не светлы след ці наогул не маюць ніякага дачынення да Беларусі.

Колькі можна натыкацца, да прыкладу, у сталіцы суверэннай дзяржавы на шыльды з назвамі вуліц Леніна, Ульянаўская (вядома, якім "прыхільнікам" беларускай незалежнасці быў правадыр сусветнага пралетарыяту, як і яго спадзвіжнікі Свярдлоў, Дзяржынскі), Валадарскага, Лібкнехта, Цэткін (гэтыя столькі "зрабілі" для Беларусі, што і не расказаць!) і г.д. Гэты спіс, на жаль, можна доўжыць і доўжыць, і не толькі па Мінску. Калі падлічыць колькасць падобных назваў на тэрыторыі краіны, то можна жахнуцца.

А між тым у нас не ўшанаваны годна ў тапаніміцы імёны і справы вялікіх патрыётаў Айчыны, яе слынных герояў і з далёкай мінуўшчыны, і бліжэйшых часоў. Да прыкладу, легендарнага полацкага князя **Рагвалода** ці вялікага князя ВКЛ **Вітаўта**, адраджэнцаў пачатку XX стагоддзя братоў **Луцкевічаў** і **Вацлава Ластоўскага**, знанага палітыка нашых нядаўніх дзён **Генадзя Карпенкі**, народнага пісьменніка **Васіля Быкава**... А чаму б не перайменаваць сталічны праспект газеты "Правда" — былога органа ЦК КПСС, якой даўно ўжо няма, у праспект газеты "Народная Воля"? Вось гэта было б дарэчы! А то жывём, патанаючы ў тумане мінулага...

Сяргей ГЕРАСІМЧЫК,
мінчанін.

АД РЭДАКЦЫІ

Дзякуй за слушныя прапановы, шаноўны спадар Герасімчык! Спраўдзіцца ж яны змогуць хіба тады, калі кіраўніцтва краіны само будзе кіравацца народнай воляй, а не спарахнелымі догмамі.

МНЕНИЕ

А было так красиво... Но только один миг

Здравствуйте, уважаемая "Народная Воля"!

Большое вам спасибо за честный труд на благо Беларуси. Я пожилой человек, мне за 80 лет. Хочу высказать свое мнение о нашем руководстве и его уровне управления страной.

За все свои годы я видел многое при советской власти, но таких руководителей, как сейчас, еще не приходилось! Как можно верить их словам, если кругом — сплошной обман и пустые обещания?.. Как все было красиво в 2010 году, когда перед президентскими выборами А.Лукашенко вместе с тогдашним банкиром П.Прокоповичем на весь телеэкран показывали пирамидку золотых слитков, рассказывали умиленно, какой у страны прочный золотой запас. На Всебелорусском собрании (считай, совещании чиновников всех рангов) глава государства авторитетно заявил, что средняя зарплата после выборов составит более 500 у.е. и все будут жить хорошо. Собрание напоминало съезд КПСС. Речь главного оратора прерывалась бурными овациями...

Но овации, в том числе и со стороны не в меру доверчивых граждан, умолкли очень скоро. Через два-три месяца после выборов наша экономика рухнула, нацвалюта потеряла свою платежеспособность, цены выросли в 3—4 раза. А.Лукашенко начал обвинять народ в том, что многие плохо работали, несознательно сняли свои деньги со вкладов в банках и т.д. Но большинство людей не дураки, как думают верховоды у власти. Многие прекрасно знают, что причина экономического кризиса в стране — неспособность "верхов" руководить страной, неумение налаживать взаимовыгодные отношения с другими странами мира. Как народ может гордиться своей страной, если глава государства — невъездной в страны Евросоюза, Америку, если на правительственном уровне с нами мало кто желает вести деловой разговор и приезжать к нам? И не поедут, пока руководство Евросоюза возводится в ранг "козлов", по выражению А.Лукашенко... Стыдно нам, простым людям, что ложь, хамство и грубость возведены в сегодняшней Беларуси в ранг государственной политики.

Все это мы видим и глубоко переживаем. Но сколько разных приспособленцев-политиков, аналитиков и других "спецов" на гостелевидении вешают нам лапшу на уши: мол, живем хорошо, рубль укрепился, цены падают. Хотелось бы, чтобы такие новости находили подтверждение в реальной жизни, но — увы...

Когда А.Лукашенко всем объявил, что будет продолжать свой курс развития страны, то уже многому наученные люди поняли: добра не жди!

Адам Романович СКАЛАБАН,
житель г.Солигорска.

ЧИТАТЕЛЬ ПРОДОЛЖАЕТ РАЗГОВОР

Логика или убеждение?

Я с большим интересом прочитала статью Михаила Пастухова "Какие политические реформы нужны Беларуси" ("Народная Воля", №№23—24). Со всеми предложениями автора я полностью согласна, и очень хотелось бы, чтобы наши руководящие товарищи ознакомились с предложениями высококвалифицированного юриста и приняли их за основу при демократизации политической системы в Беларуси.

Со своей стороны, как гражданка Республики Беларусь и потребитель услуг правоохранительных органов, я хочу внести свои предложения по совершенствованию правоохранительной системы в Республике Беларусь.

Статья 19 Уголовно-процессуального кодекса Республики Беларусь гласит:

"1.Суд, орган уголовного преследования оценивают доказательства, руководствуясь законом и своим внутренним убеждением, основанным на всестороннем, полном и объективном исследовании всех обстоятельств уголовного дела в их совокупности".

Статья аналогичного содержания имеется и в Гражданском процессуальном кодексе РБ (ст.241).

Как известно, убеждение — это не твердое знание, а категория, близкая к предположению, которое, согласно духу закона, не может являться основанием для принятия какого-либо правового решения. Поэтому прежде всего указанные статьи кодексов содержат внутри себя некое противоречие с законом (убеждение — предположение). На мой взгляд, было бы более правильно заменить в статьях слово "убеждение" на слово "логика". Логика является наукой объективной, то есть точной, а убеждение — это явление субъективное, то есть не гарантированно точное. Я думаю, что любой правоохранитель (судья, прокурор, следователь) должен руководствоваться только законом и логикой. Вина может быть доказана или не доказана, соответственно, человек может быть признан виновным или невиновным. А убеждение — здесь лишнее и не только. Оно приносит много вреда правоохранению, поскольку дает лазейку нечестным правоохранителям протаскивать необъективные и несправедливые решения, прикрываясь возможностью решать вопросы в конечном итоге по убеждению, то есть по субъективному мнению по принципу: кто больше даст — на той стороне и будет его убеждение.

Чтобы не быть голословной и чтобы меня не упрекнули в предвзятости, я приведу конкретный пример. Касается он гражданско-уголовного дела, связанного с мошенническим оформлением договора дарения жилого дома №2 по улице Железнодорожной в д.Лунин Лунинецкого района.

МБТИ выдало "одаряемой" стороне без присутствия и без доверенности от "дарительницы" (дом она не собиралась дарить и не дарила) документы для дарения дома. Но выдача гражданину не его документов является незаконной. Тем не менее убеждение, что все согласовано с дарительницей, оказалось сильнее закона.

Нотариус Лунинецкой нотариальной госконторы приняла от "одаряемого" документы "дарительницы" без ее присутствия и без доверенности от нее. Здесь так же, как и в случае с МБТИ, убеждение оказалось сильнее закона. На самом деле часть документов была у "дарительницы" украдена.

Судья, которая рассматривала дело о признании договора дарения дома недействительным, за основу брала копию договора, а не оригинал его, а это прямое нарушение статьи 195 ГПК РБ. На основании копии, а не оригинала судья была "убеждена", что договор был обоюдно подписан. На самом деле "дарительница" никаких договоров не подписывала. Опять "убеждение" оказалось сильнее закона.

Лунинецкий РОВД и райпрокуратура до сих пор не провели проверку двадцати подозрительных по многим признакам документов, о которых я говорила в своем обращении от 15.11.2005 года. Видимо, будучи "убеждены", что документы достоверные, они давали мне голословные, формальные отписки. В проверочном деле нет протокола проверки.

Почерковедческие экспертизы только одного документа (я просила всех) проведены по недостоверным материалам, то есть на них отсутствовали необходимые атрибуты достоверности: типовая форма бланка, подписи ответственных лиц, печати. Однако ни РОВД, ни прокуратура, готовившие и отправлявшие сравнительные материалы, ни экспертные учреждения не провели оценку материалов на достоверность, будучи "убеждены", что материалы достоверные.

Я думаю, что и приведенных фактов достаточно, чтобы понять, что право правоохранителей на убеждение вместо логики и доказательств дает возможность некоторым правоохранителям принимать антизаконные и несправедливые решения. Эти факты свидетельствуют также о необходимости реформ в правоохранительной системе.

На мой взгляд, как потребителя услуг этой системы, главное внимание нужно уделить повышению качества правоохранительной деятельности, повышению дисциплины, спроса и ответственности во всех инстанциях правоохранительной вертикали и между инстанциями. Для чего провести следующие мероприятия:

1.Убрать из процессуальных кодексов слово "убеждение" и заменить его словом "логика".

2.Ввести в практику принцип неотвратимости наказания за нарушение закона и невыполнение законных указаний вышестоящих инстанций.

3.Ввести в практику принцип "наказание вышестоящим нижестоящего за ненаказание последним еще более нижестоящего, нарушившего закон или не выполнившего свои должностные обязанности".

4.Полностью отделить от Министерства юстиции суды и адвокатуру для более объективной состязательности между ними при рассмотрении дел с созданием их независимых вертикалей.

5.Экспертизу целесообразно вывести из подчинения ведомств и создать свою независимую вертикаль.

Ольга Михайловна САКВЕНКОВА,
минчанка.

ВАС ЦІКАВІЦЬ...

Працаваў, але стажу няма? Можа быць і такое

Маю пытанне ў сувязі з новаўвядзеннямі ў пенсіённым заканадаўстве. Як аб'яўлена, калі чалавек, дасягнуўшы пенсіённага ўзросту, не афармляе пенсію, яму будуць налічвацца дадатковыя сумы — як афіцыйна напісана, пэўныя працэнты заробку. Якога заробку? За тыя гады, што чалавек рабіў, не атрымліваючы пенсію?

А.А.Каравайскі.

Як патлумачыла намеснік міністра сацыяльнай абароны **Валянціна Каралёва,** улічваецца ўвесь заробак, які прымаецца пры налічэнні грамадзяніну пенсіі. За час, што людзі знаходзіліся на вучобе, у арміі, у адпачынку па доглядзе за дзецьмі, інвалідамі і т.п., заробак будзе складаць 40% ад сярэдняга па краіне за гэты перыяд. Хаця раней гэтыя гады залічваліся ў стаж, але, так бы мовіць, "грашовага эквіваленту не мелі", пры разліку пенсіі не ўлічваліся.

Ёсць і яшчэ адзін аспект, на які звярнула ўвагу Валянціна Каралёва. Калі ваш заробак меншы за мінімальна ўстаноўлены па краіне, то ваш працоўны стаж будзе лічыцца няпоўным.

КОРОТКО

Что там, в Сирии?

Официальный Дамаск согласился с планом специального посланника ООН и Лиги арабских государств в Сирии **Кофи Аннана,** который предусматривает прекращение огня и вывод войск из жилых кварталов. Однако по поступающим из Сирии сообщениям, правительственные войска продолжают боевые действия против вооруженных сторонников оппозиции. Только за одни сутки, по данным правозащитников, в стране погибли более 60 человек, в том числе мирные жители.

Участники прошедшей в Стамбуле Международной конференции так называемой “Группы друзей Сирии” — представители более 80 государств признали оппозиционный Сирийский национальный совет легитимным представителем народа страны. Госсекретарь США **Хиллари Клинтон** вновь заявила, что Вашингтон настаивает на уходе сирийского президента **Башара Асада,** который, по мнению Соединенных Штатов, несет ответственность за жестокое подавление выступлений оппозиции и гибель мирных граждан.

Латыш Нил Муйжниекс — новый комиссар Совета Европы по правам человека

1 апреля он приступил к работе. Ему 48 лет, он гражданин Латвии. Правда, родился он в Калифорнии, образование получил в США и во Франции. Нил Муйжниекс женат, у него две дочери. Он свободно говорит на четырех языках — латышском, английском, французском и русском. Особое внимание собирается уделить посткоммунистическим странам.

Шаг вперед

Украина и Евросоюз парафировали соглашение об ассоциации, которое предусматривает создание зоны свободной торговли и упрощение визового режима.

Испанцы создали самые точные весы

Испанские физики создали самые чувствительные на сегодняшний день весы — они способны измерять массу с точностью 1,7 йоктограмма (1 йоктограмм равен 10^{-24} грамма).

Крушение самолета под Тюменью

31 человек погиб при крушении пассажирского самолета под Тюменью, сообщила вчера пресс-служба ГУ МЧС России. По данным МЧС по Тюменской области, при падении самолета выжили 12 человек. По данным Федерального медико-биологического агентства, все они находятся в реанимации в тяжелом состоянии.

На борту воздушного судна, принадлежавшего авиакомпании “ЮТэйр”, находились 39 пассажиров и четыре члена экипажа. Как сообщает авиаперевозчик, ATR-72 разбился под Тюменью после взлета из аэропорта “Рощино” во время выполнения вынужденной посадки.

Прэм’ер-міністр Вялікабрытаніі Дэвід Кэмерон “рыхтуецца да Алімпіяды” — гуляе ў бадмінтон у садзе Дома ўрада з кіраўніком аргкамітэта лонданскай Алімпіяды-2012.

У СУСЕДЗЯЎ

Як палякі збіраюцца вырашаць свае дэмаграфічныя праблемы?

У Варшаве адбыўся II Дэмаграфічны кангрэс. Ён прайшоў пад лозунгам “Польшча ў Еўропе — дэмаграфічная будучыня”. Эксперты і палітыкі шукалі шляхі паляпшэння дэмаграфічнай сітуацыі ў краіне.

Як жа нашы суседзі збіраюцца вырашаць свае дэмаграфічныя праблемы? Гэта, безумоўна, цікавіць і нашых чытачоў, паколькі такая праблема існуе і ў нас. Вось што расказвае на сайце Польскага радыё пра працу кангрэса Юрый Ліхтаровіч.

Тэмамі кангрэса сталі такія пытанні, як міграцыя (шанц ці пагроза для ЕС?), стан здароўя насельніцтва Еўропы, дэмаграфічная будучыня ЕС, сацыяльная палітыка, адносіны паміж пакаленнямі. У кангрэсе прымалі ўдзел палітыкі, эксперты, прадстаўнікі няўрадавых арганізацый.

Гучалі словы пра негатыўныя дэмаграфічныя тэндэнцыі ў Польшчы: грамадства старэе, назіраецца нізкая нараджальнасць. Усё гэта патрабуе ад польскіх палітыкаў смелых рашэнняў. На гэта звярнула ўвагу старшыня польскага сейма Эва Копач.

“Калі мы кажам, што мала дзяцей, то чаму не кажам пра тое, што трэба папулярызаваць штучнае апладненне, нягледзячы на тое што гэта выклікае абурэнне ў некаторых колах. Калі мы кажам, што мала дзяцей, то чаму не гаворым пра тое, што ў садкі ды школы ходзяць дзеці тых бацькоў, якія могуць сабе гэта дазволіць”, — сказала яна.

Міністр адміністрацыі Міхал Боні зазначыў, што праблемай Польшчы з’яўляецца не нежаданне моладзі мець дзяцей, а боязь іх выхоўваць.Таму трэба ствараць лепшыя ўмовы для жыццёвага старту маладых людзей, магчымасці спалучэння кар’ерных, жыццёвых і спажывецкіх планаў з намерамі ў сямейнай сферы.

У сваю чаргу эксперты бачаць вырашэнне дэмаграфічных праблем у рэформе сацыяльнай палітыкі. Прафесар Яніна Юзвяк з варшаўскай Вышэйшай гандлёвай школы падкрэсліла, што патрэбны адпаведныя сацыяльныя структуры дапамогі маладым бацькам і змена ў мысленні працадаўцаў. Паляпшэнне можа адбывацца паступова ў сітуацыі, калі палепшыцца агульнае пачуццё бяспекі моладзі, калі ў маладых людзей з’явіцца магчымасць спалучаць сямейнае жыццё з працай. Для гэтага патрэбна сетка ясляў, дзіцячых садкоў. Апроч таго, у Скандынавіі ды Заходняй Еропе гэтай свядомасці патрабуюць і ад працадаўцаў, і ад палітыкаў. Усе павінны несці адказнасць за нараджэнне новых пакаленняў, а не толькі бацькі. У Польшчы такога падыходу ад фірм яшчэ ніхто не патрабуе.

Прэзідэнт Польшчы Браніслаў Камароўскі прадставіў сваё бачанне першачарговых рэформ у сацыяльнай сферы. Паводле яго меркавання, трэба засяродзіцца на *“стварэнні клімату, спрыяльнага бацькоўству”. “На маю думку, існуе патрэба ўзмацніць, зрабіць больш эфектыўнай сямейную палітыку і стварыць добры клімат для сям’і. У нашай сацыяльнай палітыцы пакуль не хапала раўнавагі між пакаленнямі. Мы павінны да гэтага вярнуцца. Трэба падтрымліваць бацькоўства і дбаць пра годнае жыццё старэйшага пакалення”,* — зазначыў ён.

Вынікам кангрэса будзе Нацыянальная праграма палітыкі народанасельніцтва. Яе прынясце запланавана на канец года.

Падрыхтаваў да друку Антон КРАЎЦЭВІЧ.

Украинцы из-за границы прислали домой более 4 миллиардов долларов

Объем частных денежных переводов из-за границы в Украину в январе—сентябре 2011 года по сравнению с соответствующим периодом 2010 года увеличился на 21% — до 4,447 миллиарда долларов. Из общей суммы 1,429 миллиарда долларов составляли переводы из России, 460,1 миллиона — переводы из США, 308,3 миллиона — из Германии, 251,5 миллиона — из Греции, 249,4 миллиона — с Кипра, 248,9 миллиона — из Италии, передает УНИАН.

Данные рассчитаны на основании банковской отчетности Нацбанка Украины о финансовых операциях с нерезидентами Украины и о переводах, которые осуществлены с использованием международных систем перевода средств и не учитывают объемы средств, которые поступили в Украину по неформальным каналам и с использованием систем перевода средств, созданных резидентами Украины.

ОНИ — О НАС

Белорусский режим прячется под крыло Кремля. К чему это может привести?

Опасаясь экономических санкций Евросоюза, Минск ищет поддержки у Москвы. Как будут складываться отношения Беларуси с Россией, которой вновь станет руководить президент Владимир Путин? Об этом рассуждает на сайте “Немецкой волны” Наталья Макушина.

Затевая скандал с Евросоюзом и выпроводив из страны послов ЕС и Польши, белорусские власти явно перестарались в стремлении заполучить благосклонность Кремля и оказали Путину медвежью услугу. На инаугурационном банкете нового президента России 7 мая глава Беларуси, оскорбивший руководителей МИД Польши и Германии, может прийтись явно не ко двору. Как приглашать Лукашенко в Кремль вместе с лидерами западных государств, если к этому времени в Беларуси не начнется процесс освобождения политзаключенных, а главы диппредставительств ЕС, демонстративно покинувшие страну, так и не вернутся?

Поэтому не исключено, что в самое ближайшее время российское влияние может ощутимо сказаться на внешней политике Беларуси. Сигнал из Москвы самостоятельно и срочно разрулить ситуацию на западном направлении Минск получит. Если в итоге этих негласных переговоров белорусский режим отпустит на свободу нескольких политзаключенных, это может привести к некоторому потеплению отношений с Брюсселем.

Но надеяться на дальнейшее улучшение внутриполитической ситуации в Беларуси с подачи Кремля не стоит. Авторитарный белорусский правитель пока нужен Москве именно в таком качестве — с предсказуемо скандальным поведением, выгодно оттеняющим московский режим. Кремль не будет выступать и против белорусской системы проведения выборов, на фоне которых российские избирательные кампании с дозволенными акциями протеста оппозиции и прозрачными урнами выглядят вполне демократично.

Долгосрочные проекты России “по собиранию земель” запущены и реализуются в соответствии с планами Кремля. Лукашенко, разваливший белорусскую экономику, явно демонстрирует покорность и никуда не денется с интеграционной лодки, в которую сам же напросился. Другое дело, что уже вскоре белорусским властям вряд ли удастся избежать конфликтов с Москвой — из-за нежелания расставаться с предприятиями нефтехимического комплекса и по производству калийных удобрений, обещанными российскому бизнесу.

Некоторые меры противодействия продаже активов белорусское правительство уже предпринимает и проводит срочную “холдингизацию”. Так называют независимые эксперты процесс объединения производств в разных отраслях, который на самом деле усложнит процесс приватизации и обеспечит скрытую господдержку промышленности. Именно из-за превышения льготного финансирования госпрограмм Минск пока не получил третий транш кредита ЕврАзЭС в 440 миллионов долларов. И такое обострение отношений у союзников по интеграции возникнет еще неоднократно, когда белорусские власти начнут требовать от союзной России выполнения обязательств, позабыв о своих.

Авторитарная Беларусь неуклонно стремится войти в сферу влияния России, цель которой углубление интеграционного сотрудничества для “собирания земель”. Но при этом руководство обеих стран реализует разные планы. Для Москвы Евразийский союз — это приобретение прибыльных производств в Беларуси и фактически возможность отодвинуть российские границы еще на 600 километров к Западу. Минск же рассчитывает на расширение традиционных рынков сбыта продукции в России и, главное, на дальнейшие нефтегазовые преференции, которые дают возможность не менять политическую систему.

Пока от интеграции больше всех выиграл лично Лукашенко. Благодаря российской поддержке он удерживает власть почти 18 лет. А Беларусь вступила в интеграционные объединения со своей не подготовленной к условиям рынка экономикой и новым обострением конфликта с ЕС, предлагающим модернизацию в обмен на реформы.

В таких условиях идет незаметный процесс потери независимости страны... Россия вряд ли будет его форсировать. Но проедание миллиардных дотаций без реформирования неминуемо приведет Беларусь в зону российского рубля как единого платежного средства и оставит лишь формальные признаки суверенитета для режима государства-марионетки, которому будет диктовать свои условия Москва.

ВОПРОС—ОТВЕТ

Почему Израиль — член «футбольного Евросоюза»?

Нередко можно услышать вопрос: “Почему Израиль участвует в Европейской футбольной лиге?” И в самом деле — почему?

Отвечает директор Европейского института международных и стратегических отношений **Паскаль БОНИФАС:**

“Потому что Израиль является членом Союза европейских футбольных ассоциаций, УЕФА, как и Турция, кстати; так исторически сложилось. Изначально Израиль входил в Азиатскую конфедерацию вместе с арабскими странами, и на этой почве возникали конфликты, арабские команды отказывались играть с израильским клубами и со сборной. Происходили бойкоты, отмены матчей. Чтобы разрешить эту проблему, европейцы согласились принять Израиль в европейскую федерацию.

Таким образом, Израиль получил возможность участвовать в соревнованиях на уровне национальных сборных и клубных команд в Лиге чемпионов и Лиге Европы.Так что это географическое исключение связано с политическими причинами”.

У Лондане Каралеўская конная гвардыя рыхтуецца да святкавання 60-годдзя знаходжання Елізаветы II на прастоле.

Бронекостюм солдата будущего

В России разработана долгожданная боевая экипировка солдата будущего — бронекостюм высшего класса защиты, который прикрывает 90% поверхности тела бойца от осколков, пуль и фугасов. Испытания новинки под названием “Ратник” должны начаться в июне, а в 2013 году, если все пойдет хорошо, она уже может поступить на вооружение.

Бронекостюм создан в компании “Кираса” из новейшего арамидного волокна “Алютекс”, разработанного в компании “Каменскволокно”. Из него сделан сам комбинезон, рассчитанный на прямое попадание осколков мин, гранат, снарядов и открытое пламя. Помимо комбинезона в состав “Ратника” входит около 20 элементов, включая специальный многослойный шлем и бронежилет с керамическими бронепластинами, способными остановить пули автомата АК-74 и винтовок СВД. Кроме того, бронекостюм блокирует излучение в ультрафиолетовом и инфракрасном спектрах, что делает бойца невидимым в тепловизионный прицел.

Экипировка считается сверхлегкой — общий вес стандартного варианта из комбинезона и бронежилета пятого (предыдущего) класса защиты составляет около 10 кг, максимального — со шлемом, штурмовым бронежилетом шестого класса защиты, бронещитками для плеч и бедер — около 20 килограммов. Чтобы солдат выжил в такой амуниции, костюм сделали “дышащим”. Рассчитан он на использование в течение 48 часов.

АВТОРИТЕТНОЕ МНЕНИЕ

Как отразить кибератаку?

В Бонне начал работу Федеральный центр киберзащиты, который должен уберечь жизненно важные IT-системы Германии от нападений промышленных шпионов и киберсолдат недружественных государств. Перед сотрудниками центра поставлена задача своевременно обнаруживать и эффективно отражать кибератаки.

Немецкий эксперт по IT-безопасности Сандро Гайкен убежден, что миссия эта невыполнима, по крайней мере в нынешних условиях. Почему сегодня так легко взломать даже очень комплексную систему и как сделать IT-системы менее уязвимыми, эксперт рассказал в интервью Deutsche Welle.

— Господин Гайкен, сможет ли центр киберзащиты справляться с поставленными перед ним задачами?

— Это зависит от того, с кем там будут бороться. Если речь идет о хакерах-самоучках и мелких мошенниках, то да, сможет. Правда, тогда необходимость в новой структуре отпадает: этим уже занимается Федеральное ведомство по безопасности в информационной технике. Если же мы говорим о кибератаках, исходящих от организованных преступных группировок и от военных структур враждебных государств, то тут специалисты центра совершенно беспомощны.

Кибератаки перешли на качественно новый уровень. Сегодня мы имеем дело не с подростками и мелкими бандами, а с военными. А военные используют другие методы. Поэтому своевременно обнаружить кибератаку практически невозможно. Опыт показывает, что на это уходит в среднем 2,5 года. За это время атакующая сторона не только успеет нанести огромный ущерб, но и полностью замести следы.

— Вы напрямую связываете уязвимость операционных систем со степенью сложности их программирования. Почему?

— Исходный код операционной системы Windows 7 содержит 86 миллионов строк. Попробуйте обнаружить в таком море данных ошибку, занесенную злоумышленником. Это все равно что искать иголку в стоге сена.

— Предположим, что IT-специалистам все же удалось выявить кибератаку, насколько реально отследить и привлечь к ответственности исполнителя и заказчика?

— Как правило, источник кибератаки пытаются определить по “почерку”. Например, по характерным для того или иного государства методам программирования, IP-адресу, происхождению “флэшки”, если таковая была обнаружена. Однако всеми этими данными довольно легко манипулировать. К примеру, в промышленном шпионаже широко применяется практика симулирования “китайского следа”. То есть, даже если кибератака осуществляется из Западной Европы, хакер пишет троянскую программу так, чтобы у жертвы сложилось впечатление, что напали на него китайцы.

Таким образом, хакеры могут использовать существующие конфликты для того, чтобы искусно замести следы. Это очень опасно, особенно тогда, когда мы имеем дело с военной операцией. Например, если какое-нибудь государство нападает на Иран, делая вид, что оно — США.

— Получается какая-то безвыходная ситуация: защитить IT-системы сложно, своевременно выявить и залатать “рану” нереально, обнаружить вредителя невозможно…

— Выход есть, но выстроить такую систему защиты очень дорого. Нужно отказаться от централизации усилий по отражению кибератак. Вместо того чтобы создавать центр, следует усилить средства самозащиты, так сказать, на местах — в IT-системах, которые являются объектами кибернападений. Для этого, во-первых, нужно принципиально отказаться от стремления объединять все в единую глобальную сеть. Наоборот, чем на более мелкие кусочки мы раздробим существующие сети, тем дороже и сложнее будет на них нападать. Ведь тогда для каждого элемента системы нужно будет нанимать отдельного хакера, который должен искать отдельную брешь.

Кроме того, это бы позволило оптимизировать отдельные IT-системы, подобрать для них индивидуальные решения, которые, в свою очередь, сделали бы их менее уязвимыми.

— Насколько перспективен такой подход в Германии? Рассматривает ли такую альтернативу немецкое правительство?

— Дискуссии на эту тему ведутся только в кулуарах, поскольку задача эта сложная и дорогостоящая. Кроме того, на политиков серьезно давит лобби производителей. Ведь им нужно продолжать сбывать свои сетевые решения. А решения эти никакой угрозы для профессиональных хакеров не представляют.

Татьяна ПЕТРЕНКО.

НА ЗАМЕТКУ

Германия приглашает...

Виза на полгода для поиска работы, снижение порога ежегодного заработка, бессрочный вид на жительство — новый закон, содержащий эти положения, должен помочь притоку в Германию квалифицированных кадров из-за рубежа.

Требуются в Германии инженеры, врачи, специалисты по информатике — список профессий достаточно длинный. По данным мюнхенского института экономических исследований Ifo, каждая третья немецкая фирма намерена еще в этом полугодии расширить штат сотрудников. Международное консалтинговое агентство **Prognos** подсчитало, что без целенаправленных мер привлечения специалистов из-за рубежа уже в 2015 году дефицит на рынке труда Германии составит 3 миллиона человек, а в 2030 году — 5 миллионов.

Поэтому правительство вносит на утверждение бундестага законопроект об облегчении приезда в ФРГ квалифицированных кадров из стран, не входящих в Евросоюз. Таким лицам будут выдавать специальное разрешение на временное пребывание в стране, так называемую “синюю карту”. Закон должен быть утвержден в конце апреля — начале мая.

Раньше специалист, решивший переехать на работу в Германию, должен был для получения визы представить гарантию получения рабочего места. Но найти его из-за границы — даже при всех возможностях интернета — достаточно сложно. Поэтому новый законопроект предусматривает выдачу виз на полгода специально для поиска работы.

Ранее гражданин страны, не входящей в ЕС, для получения вида на жительство и разрешения на работу в Германии должен был найти работу с заработком не менее 66.000 евро в год до вычета налогов. Это достаточно высокий доход даже для специалистов с опытом. Теперь соответствующий порог предложено снизить до 44.800 евро. А для представителей остродефицитных профессий, например, инженеров, — до 34.900 евро в год.

Раньше вид на жительство и разрешение на работу выдавали с ограничением во времени. Чтобы продлить их, приходилось регулярно общаться с чиновниками. Теперь и это препятствие устранено. После трех лет пребывания в Германии иностранец при наличии работы получает постоянный вид на жительство. А для тех, кто успел освоить азы немецкого языка, срок сокращен до двух лет.

Возможности приработка для студентов в Германии до сих пор ограничены: они могут работать только 90 полных рабочих дней в году или 180 дней на полставки. Теперь этот показатель увеличен до 120 полных рабочих дней и, соответственно, до 240 на полставки. После окончания немецкого вуза иностранные студенты могут до полутора лет оставаться в Германии для поиска работы.

Не только студентам, но и иностранным бизнесменам предоставят более благоприятные условия для начала собственного дела. Для предпринимателей планируется снять требование об обязательном наличии 250 тысяч евро и гарантии создания пяти рабочих мест.

ЭКСПЕРЫМЕНТ

Кватэра ў абмен на догляд

Дзяржава абяцае паклапаціцца аб адзінокіх пенсіянерах узамен на іх кватэры

У Мінску ў прыватызаваных кватэрах пражываюць каля 12.000 адзінокіх пенсіянераў. Гэтым людзям цяпер прапануюць заключаць дамовы з тэрытарыяльнымі цэнтрамі сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва і дамамі-інтэрнатамі. Прадмет дамовы просты — кватэра ў абмен на догляд.

Карэспандэнт "Народнай Волі" паспрабаваў разабрацца ў сутнасці эксперыменту.

На практыцы заключэнне такой дамовы будзе азначаць, што адзінокіх старых будуць наведваць сацыяльныя работнікі, прыносіць ім прадукты, дапамагаць прыбірацца і таму падобнае. Дзяржава будзе рабіць у выпадку неабходнасці касметычны рамонт у іх кватэрах. Акрамя таго, старыя будуць атрымліваць сваю пенсію і ў дадатак рэнту — дадатковыя грошы памерам каля трох базавых велічынь (з 1 красавіка 2012 г. гэта 300 тысяч рублёў). Але ўзамен яны страчваюць права на сваю кватэру — уласнікам стане дзяржава. Калі ж стары вырашыць перабрацца ў дом-інтэрнат, то кватэры ён пазбавіцца адразу.

Пакуль толькі адзінкі выказалі жаданне падпісаць дамову. Чаму? Няўжо людзі не хочуць, каб пра іх нехта паклапаціўся? Няўжо ім, старым, самотным і хворым, важней адчуваць сябе ўласнікамі свайго жытла? А можа, гэтыя людзі, якія перажылі вайну, голад, аднаўленне краіны, грашовыя рэформы, а потым розныя перабудовы, ліхія 90-я, ведаюць сапраўдную цану "цёпламу" дзяржаўнаму клопату?

Пра ўсіх сказаць цяжка. Возьмем для прыкладу Савецкі раён — адзін са старэйшых раёнаў сталіцы. Там пражывае каля 40.000 пенсіянераў. Натуральна, не ўсе яны адзінокія.

Адзінокімі пенсіянерамі-інвалідамі лічаць тых, у каго няма працаздольных членаў сям'і, бо менавіта яны абавязаны па законе ўтрымліваць састарэлых бацькоў і іншых блізкіх сваякоў. На дадзены момант у раёне сацыяльныя работнікі ўвесь час наведваюць 340 пенсіянераў. Некаторым старым дапамога аказваецца толькі два разы на год — калі, напрыклад, трэба памыць вокны. Сацыяльныя службы сочаць за пенсіённай базай і калі бачаць, што нехта з пенсіянераў атрымаў інваліднасць, то самі могуць праявіць ініцыятыву і прапанаваць яму нейкія віды паслуг, а не чакаць, пакуль чалавек звернецца ў сацыяльную службу. Па крайняй меры, так сцвярджае дырэктар Цэнтра сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва Савецкага раёна Мінска **Галіна Кірыліна.** Што да перадачы кватэр па дамове рэнты дзяржаве, то яна лічыць, што такая практыка з цягам часу стане звычайнай нормай:

— Успрыманне ўсяго новага людзьмі немаладога ўзросту адбываецца даволі запаволена. Ім цяжка прыстасавацца. Гэта новая форма працы, і для таго, каб людзі яе ўспрынялі, трэба, каб прайшоў нейкі час, тым больш што адпаведная пастанова толькі нядаўна ўступіла ў сілу. Нікога не будуць прымушаць, гэта добраахвотная справа — заключаць дамову ці не. Я не бачу тут ніякіх мінусаў, бо чалавек, які застаецца ў сваёй кватэры, а не ў доме-інтэрнаце, можа карыстацца сваім жыллём. Яго ніхто не высяляе. Чалавеку прапануюць бягучы рамонт, будуць аплачваць камунальныя паслугі, пры гэтым пенсія яго захоўваецца, і выплата рэнты будзе адбывацца. Чаму не?.. Бывае, што чалавеку проста няма каму пакінуць сваю кватэру. Напрыклад, няма дзяцей ці дзеці не маюць патрэбы ў кватэры. А калі дамова рэнты не будзе выконвацца адным з бакоў, то яе ж можна будзе скасаваць у судовым парадку...

Я ў сваёй практыцы мела выпадкі, калі людзі пакідалі кватэру сваім дзецям ці іншым сваякам, а тыя і носу да іх не паказвалі, ухіляліся ад догляду. Асабліва гэта тычыцца дамовы дарэння. Быў выпадак, калі мужчыну не было каму даглядаць, дапамагалі нашы супрацоўнікі, а як толькі ён памёр, аказалася, што ў яго ёсць сын. Жывы бацька яму быў не патрэбны, а як памёр — дык сын адразу ўспомніў пра кватэру. Праўда, кватэра была не прыватызаваная, сын звярнуўся ў суд, і я нават не ведаю, чым там справа скончылася.

Галіна Кірыліна запэўніла, што не ведае выпадкаў, каб старыя адпісвалі свае кватэры сацыяльным работнікам. Самі сацыяльныя работнікі могуць распавесці шмат гісторый аб тым, як няўдзячны пляменнік не даглядаў сваю цётку, а толькі чакаў, пакуль вызваліцца кватэра. Альбо пра тое, як некаторыя адзінокія старыя гадамі не бачаць сваякоў і нават не атрымліваюць звычайных віншаванняў па тэлефоне. Але ці стане такім старым лягчэй ад таго, што іх будуць наведваць сацыяльныя работнікі, каб жыллё забрала дзяржава?

Каліса Памазанава.

Мая суразмоўца — **Каліса Памазанава,** адна з такіх пенсіянерак. Яна нарадзілася ў 1938 годзе ў расійскай глыбінцы. Памятае, як пад Ржэвам ішлі баі і колькі трупаў салдат было паўсюль. Голад, холад, страх... Пасля вайны высветлілася, што бацька загінуў на фронце. Цяжкае жыццё, што і казаць...

— Ведаеце, пасля вайны было асабліва цяжка тым, у каго бацькі не вярнуліся. Мама ў калгасе за працадні гарбацілася. Мы, малыя, дапамагалі ёй. А мама ж і на лесанарыхтоўках працавала, каб неяк нас пракарміць, і нешта ж апрануць трэба было. Абутку не было нават... Я ў Мінск прыехала, калі мне было 15 гадоў. Пайшла працаваць на Паліграфкамбінат, выйшла замуж, нарадзіўся сын. Жылі па кватэрах, і я нават не марыла аб асобнай кватэры. Думала: хаця б пакойчык... Калі сказалі, што даюць кватэру, то я ноч не спала. Раніцай пабегла да гэтага дома, на пяты паверх скакала праз тры прыступкі. Столькі было шчасця!!! Тады яшчэ не называлі такія кватэры хрушчоўкамі, гэта ўжо пазней.

А колькі сюды, у гэтую кватэру, укладзена працы! Пяты паверх, з даху цякло, колькі мы ўсё тут рамантавалі, потым змагаліся з цвіллю, бо сцяна была вільготная. Маму, як яна захварэла, я сюды забрала. Тут яна і памерла. Потым страціла мужа, сына... Працавала на камбінаце і тады, калі выйшла на пенсію, бо ўвесь час не хапала грошай. Працавалі і ў суботу, і ў нядзелю: то трэба было адпрацаваць нейкія дні ў фонд міру, то на нешта яшчэ... Вось першы год, як сапраўдная пенсіянерка. За жыццё нейкага клопату з боку дзяржавы я асабліва не адчувала.

— Вось цяпер дзяржава і прапануе вам такую дамову, каб вы маглі адчуць падтрымку...

— Дзякуй Богу, я пакуль магу сама сябе абслугоўваць. А калі ўжо так здарыцца, што зусім стану слабая, то неяк разбяруся, каму кватэру адпісаць, на гэта заўсёды знойдуцца жадаючыя. Але дзіўна неяк атрымліваецца: я працавала ўсё жыццё, плаціла падаткі, а цяпер за элементарныя паслугі сацыяльных работнікаў, калі яны раптам спатрэбяцца, я павінна буду кватэру адпісваць?.. Яны ж і так павінны прыходзіць да хворых ды адзінокіх людзей, калі трэба. Тады навошта такія дамовы? Што мне ад тых трох базавых? Можа, лепш тады кватэру зусім прадаць, ды і пажыць у нейкім пансіянаце, колькі там застанецца... Наша пакаленне спазнала ўсе жахі вайны і сталінізму, а цяпер яшчэ і на старасці самотным прапануюць рабіць выбар. Нам не пашчасціла. Глядзіш тэлевізар і бачыш, як на Захадзе нашы аднагодкі едуць у круізы, жывуць нармальным жыццём. Неяк бачыла фільм, у якім усё адбывалася ў пансіянаце для састарэлых. Дык я не ведаю, ці ёсць у нас гатэлі такога ўзроўню. У кожнага асобны камфартабельны нумар. У іх прыбіральшчыца сочыць за парадкам. Яны ходзяць у сталовую, якая больш падобная на наш рэстаран. Я ўжо не кажу пра медыцынскае абслугоўванне. А хто ў нас пра гэта падумаў? Дзяржава?! Куды пайшлі тыя грошы з нашых заробкаў, якія яна забірала? Мы падаткі плацілі ім на персанальныя самалёты ды на новыя рэзідэнцыі? Мы плацілі падаткі, спадзеючыся, што гэтымі грашыма забяспечаць тых, хто сам зарабіць на сябе не здольны — дзяцей, інвалідаў, старых. Што такое наш дом-інтэрнат? Уяўляю сабе гэты доўгі калідор, белыя дзверы, смурод... Паспрабуй там каму паскардзіцца, дык увогуле карміць яшчэ не будуць. І за такую "шчаслівую старасць" яшчэ і кватэру трэба аддаць?..

Не, не дай Бог злегчы. Я бачыла дом сястрынскага догляду. Сказаць, што гэта жах — дык значыць нічога не сказаць. Я лічу, што перад тым, каб прапаноўваць такія дамовы, дзяржава павінна зрабіць такія ўмовы, каб людзям было з чаго выбіраць.

Пытанне пра рэнтныя адносіны ўзнікла адносна нядаўна. Летась у снежні, пасля таго як Аляксандр Лукашэнка наведаў "Світанак", дом-інтэрнат для ветэранаў вайны і працы, ён заявіў, што новая сацыяльная схема — гэта добрая справа. Маўляў, каму адзінокі пенсіянер больш давярае — сябру ці дзяржаве?

Мая субяседніца дзяржаве не давярае.

— Столькі раз дзяржава нас падманвала, што ў мяне ніякай веры няма. Перапішаш кватэру — і за месяц на той свет адыдзеш. Вы выключаеце такі варыянт? Я, пажыўшы і пабачыўшы, зусім не выключаю.

Галіна Кірыліна.

Любоў ЛУНЁВА.

СІТУАЦЫЯ

Аляксей ВАСКАБОВІЧ:
«Патрабую адно — каб улады дзейнічалі па законе!»

6 красавіка ў судзе Маскоўскага раёна Мінска павінна пачацца судовае разбіральніцтва па справе высялення сям'і Васкабовічаў з дома, які стаіць побач з веткай метрапалітэна, што будуецца.

Нагадаем, што супрацьстаянне ўладальніка дома па вуліцы 1-я Уманская Аляксея Васкабовіча з гарадскімі ўладамі цягнецца ўжо даўно. Увесь гэты час ён дамагаецца праз суд адпаведнай кампенсацыі за свой прыватны дом, які хочуць знесці ў сувязі з будаўніцтвам метро. Тыя варыянты, што прапаноўваюць улады, Васкабовіча па-ранейшаму не задавальняюць.

— Увогуле, я змагаюся за сваю ўласнасць ужо каля шасці гадоў, — распавядае Аляксей Васкабовіч. — Куды толькі не звяртаўся! Прадстаўнікі Дырэкцыі па будаўніцтве метрапалітэна заяўлялі, што мне быццам бы прапаноўваліся вартыя варыянты, але якія ж яны вартыя? У нас цагляны дом павышанай камфортнасці плошчай 210 квадратных метраў. Замест гэтага давалі двух- і трохпакаёвую кватэры агульнай плошчай 150 кв.м, але зараз вызначаюць адну пяціпакаёўку (170 кв.м). І гэта на тры сям'і! Тое, што нам прапаноўваюць, — проста смешна. Але самае галоўнае, што я даказаў у судах, што мой дом ніякім чынам не перашкаджае будаўніцтву метрапалітэна. У мяне ёсць гэтаму дакументальнае пацвярджэнне. І новым дамам, якія будуць будавацца побач, таксама не перашкаджае. У рэшце рэшт сталічны выгляд ён бы не псаваў.

— Які варыянт вас задаволіў бы?

— Любы, які быў бы прыняты ў адпаведнасці з законам. І я прапаноўваў розныя варыянты. Будуюцца ж дамы, няхай бы мне таксама дазволілі... Бо ў доме тры сям'і яшчэ могуць нармальна ўладкавацца, але не ў кватэры. Ды і плошча кватэры не суадносіцца з плошчай дома.

— Калі ў вашым пытанні могуць быць расстаўлены кропкі над "і"?

— У сваіх скаргах, лістах у самыя розныя высокія інстанцыі я па паліцах раскладваў шматлікія парушэнні заканадаўства і падчас судовых працэсаў, і напярэдадні іх... Але ўсе як быццам сляпыя і глухія. Таму не ведаю, што там будзе далей.

— На пяціпакаёвую кватэру згаджацца не будзеце?

— Натуральна, не буду. У мяне цудоўны дом, які пабудаваны сваімі рукамі, дык чаму мне на даюць адпаведную кампенсацыю? Гэта ў дзяржавы такі падыход да чалавека? Зрэшты, не выключаю, што ў маі-чэрвені па рашэнні суда дом могуць знесці сілавым метадам.

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

КАНФЛІКТ

Не падзялілі неба

Перамовы паміж паветранымі ўладамі Беларусі і Расіі наконт колькасці пасажырскіх авіярэйсаў па маршруце Мінск—Масква—Мінск працягнуцца 13 красавіка. Бакі абвясцілі пра перамір'е, але дамовіцца ім не ўдалося.

Нагадаем, што канфлікт выбухнуў раніцай 26 сакавіка, калі кіраўніцтва нацыянальнай авіякампаніі "Белавія" атрымала тэрміновую тэлеграму з "Росавиации". У ёй паведамлялася, што расійскі бок адклікае дазвол на выкананне рэгулярных рэйсаў беларускай авіякампаніі па маршруце Мінск—Масква—Мінск. У адказ на гэта беларусы адклікалі дазволы на пералёты ў Мінск ва ўсіх расійскіх авіяперавозчыкаў.

Праблема ўзнікла з-за таго, што расіяне настойвалі на арганізацыі дадатковага, пятага, штодзённага рэйса з Масквы ў Мінск. Беларусы, зразумела, канкурэнцыі не хочуць і спасылаюцца на пагадненне, якое дзейнічала паміж дзвюма краінамі з 1997 года і згодна з якім бакі маюць права на парытэтную колькасць рэйсаў: з Масквы ў Мінск лcraталі чатыры самалёты, і чатыры рэйсы былі з Мінска ў Маскву. Тут, праўда, ёсць адна важная дэталь, на якой беларускі бок увагу не акцэнтуе: самалёты з Мінска лятаюць не толькі ў Маскву, але і ў Санкт-Пецярбург, і ў іншыя расійскія гарады. А вось расіяне працуюць толькі на мінскім накірунку. Такім чынам, калі лічыць колькасць рэйсаў не паміж Мінскам і Масквой, а паміж дзяржавамі, то пра нейкі парытэт і гаворкі быць не можа, бо беларускіх рэйсаў значна больш.

У любым выпадку перамовы "Росавиации" і "Белавія", якія прайшлі на мінулым тыдні ў Маскве, канкрэтнага выніку не прынеслі: беларусы настойваюць на чатырох рэйсах у дзень, расіяне па-ранейшаму патрабуюць дадатковы рэйс і ўвогуле падпісання пагаднення "Адкрытае неба", якое здымае ўсе абмежаванні на колькасць рэйсаў. Пакуль паміж Расіяй і Беларуссю дзейнічае часовае пагадненне і самалёты лятаюць, але што будзе далей, сказаць цяжка. Беларускі бок сцвярджае, што расіяне пайшлі ледзьве не на рэйдарскі захоп неба. *"Фактычна гэта рэйдарскі захоп перавозак Рэспублікі Беларусь",* — заявіў намеснік генеральнага дырэктара авіякампаніі "Белавія" Ігар Чаргінец.

Першапачаткова вярнуцца да абмеркавання спрэчнага пытання бакі планавалі ў маі бягучага года, аднак пазней высветлілася, што новы раўнд перамоў пройдзе 13 красавіка. Вядома, што на перамовах 13 красавіка беларусы будуць стаяць на сваім — чатыры рэйсы з Мінска ў Маскву штодня. І кропка. А вось з якой аргументацыяй выйдуць расіяне, застаецца толькі здагадвацца.

Антон ВІТАЛЬЕЎ.

БЛИЦ

Эвтаназия:
легализуем легкую смерть?

Исполнилось десять лет со дня вступления в силу в Голландии первого в мире закона, допускающего добровольный уход из жизни с посторонней помощью. Буквально термин "эвтаназия" с греческого переводится как "благоумирание". Споры по данной проблеме постоянно вспыхивают среди медиков, юристов, психологов, политиков, религиозных деятелей. Однозначного ответа на вопрос об оправданности практики эвтаназии человечество пока себе не дало. Хотя есть некоторые страны — Голландия, Бельгия, Нидерланды, Люксембург, некоторые штаты США, Швейцария, где эвтаназия легализована на государственном уровне.

А как относятся к эвтаназии белорусы? Может ли врач брать на себя функции «привратника судьбы»?

Анатолий Головач, психотерапевт, кандидат медицинских наук:

— Если есть желание пациента, если он в психическом здравии, если болезнь на 100 процентов безысходна, если больной испытывает невыносимые постоянные, а не сиюминутные телесные страдания, то да, я за применение эвтаназии, за ее легализацию. Просьбы родственников в данном вопросе я бы не учитывал. Их желание не должно быть решающим в применении эвтаназии.

Борис Луценко, народный артист, режиссер:

— Я против эвтаназии. Если смерть не угодна Богу, то человек не имеет права ускорять ее приход.

Лада Майсеня, юрист:

— Непростой вопрос. У меня к нему двоякое отношение. Я видела страдания людей, и, казалось, лучше помочь им уйти из жизни, раз ничем нельзя облегчить их боль. Видеть страдания со стороны, видеть и быть бессильным — это порой еще сложнее, чем переносить боль самому. Но разрешить эвтаназию, легализовать ее страшно. Всегда есть опасность злоупотребления полномочиями. Даже если взять проблему в правовые рамки. Я даже не имею в виду мошенников, нет. Человек вообще несовершенен, он может поддастся искушению эвтаназии ради наследства, ради каких-то материальных благ и "ускорить" судьбу другого. Нет, общий уровень культуры человечества не дает мне уверенности, что эвтаназия всегда будет употребляться во благо.

Александра Чернявская, психотерапевт:

— Я, как всякий человек, живу под страхом умирания и считаю, что человек вправе распоряжаться собой. Я отношусь к легализации эвтаназии положительно. Это самое гуманное, что можно сделать для смертельно больного человека. Конечно, нужны четкие правила, четкое законодательство для "развода с жизнью". Знаете, как в загсе: время на раздумье, свидетели, комиссия... А все эти бредни о невозможности распоряжаться жизнью и смертью я не поддерживаю. В нашей стране, где не хотят, да и не умеют облегчить страдания больного, где почти нет хосписов, в которых можно было бы принять достойную смерть, легализация эвтаназии была бы настоящим выходом из положения.

Леонид Левин, заслуженный архитектор, лауреат Государственной премии:

— Я считаю себя демократом, поэтому к эвтаназии отношусь с пониманием. Все может быть: эвтаназия должна быть доступна человеку, если он считает, что дни его на земле сочтены. Надо дать такую возможность больному или же его родным, которые потеряли надежду на выздоровление своего близкого. Наверное, с религиозной точки зрения это неправильно — не терпеть, не мириться с судьбой, не страдать, а, напротив, требовать избавления... Но когда посмотришь на мучения, которые выпадают на долю иного, сердце не выдерживает. За что они многим безвинным? Лучше смерть с помощью эвтаназии.

Мария Войтешонок, писатель:

— На сегодняшний мой ум, я бы против Бога не пошла. А если Бог лишит меня разума и воли, то тогда я за себя не отвечаю. Тем не менее, если больной имеет другое мнение, если он просит об избавлении — эвтаназии, то я не вправе судить его: я не была на этом ложе. Так что, выходит, выбор должен быть, общество должно предоставлять право на эвтаназию.

Подготовила Елена МОЛОЧКО.

ЖАХ

Забіў чалавека і весяліўся пад музыку

Страшэнны выпадак адбыўся ў ноч на 1 красавіка ў Смаргонскім раёне на аўтадарозе Мінск—Ашмяны— мяжа Літвы, паведаміла ДАІ Гродна.

Жыхарка сталіцы па просьбе сваіх знаёмых паехала на сваёй машыне "Мерседэс-Бенц С220" да мяжы, каб іх сустрэць. Па дарозе дадому на абсалютна прамым гарызантальным участку дарогі на яе паласу руху выскачыла "Вольва ХС 90". Удар быў такой сілы, што ад "Мерседэса" нічога не засталося.

Для вызвалення людзей спатрэбілася дапамога ратавальнікаў. Двум пасажырам "Мерседэса" спатрэбілася медыцынская дапамога.

32-гадовая жанчына, якая кіравала машынай, на месцы здарэння памерла.

За рулём "Вольва" быў 54-гадовы мінчанін, які ў выніку аварыі не атрымаў ні драпіны. Яго фізічны стан можна ахарактарызаваць як "алкагольная кома".

Знаходзіцца і нават кіраваць транспартным сродкам у такім стане мінчаніну не прывыкаць. Два разы ён прыцягваўся да крымінальнай адказнасці за кіраванне аўтамашынай у нецвярозым стане. Апошні раз за такое дзеянне ён быў асуджаны ў 2011 годзе: атрымаў 6 месяцаў арышту з прымусовым лячэннем ад алкагольнай залежнасці і быў пазбаўлены пасведчання кіроўцы да 2016 года.

Паводзіны яго на месцы здарэння проста шакіравалі відавочцаў. Замест таго каб перажываць з-за здзейсненага, п'яны нягоднік зачыніўся ў сваёй машыне, уключыў аўтамагнітолу і весяліўся, паказваючы непрыстойныя жэсты.

ОТКЛИКНИТЕСЬ!

Если вы были очевидцем...

23 января 2012 года с 17 до 20 часов вблизи дома №8, расположенного по улице в д.Гуя Минского района Минской области, был совершен наезд на мужчину-пешехода, после чего водитель, совершивший наезд, с места дорожно-транспортного происшествия скрылся, не оказав помощи пострадавшему. Личность его и марка автомобиля до настоящего времени не установлены.

Минский районный отдел Следственного комитета Республики Беларусь убедительно просит свидетелей и очевидцев данного происшествия оказать помощь в установлении истины по данному факту и позвонить по телефонам 8-017-267-45-27 или 8-029-755-32-75 МТС.

Ю.В.НАГИБОВИЧ,
старший следователь следственной группы Минского районного отдела СК Республики Беларусь,
майор юстиции.

РЭКОРД

Падаходны падатак больш за 2 мільярды

У Беларусі скончылася кампанія па дэкляраванні даходаў, атрыманых у 2011 годзе. *"Найбольш значная сума падаходнага падатку прад'яўлена да выплаты фізічнай асобе інспекцыяй Міністэрства па падатках і зборах па Цэнтральным раёне сталіцы — 2,2 млрд рублёў,* — паведаміў начальнік інспекцыі МПЗ па Мінску **Уладзімір Лайкоў**. *— Гэта самы буйны выплачаны падаходны падатак з даходу парадку 21 млрд рублёў".*

НУ І НУ!

Як у ямы правальваюцца грошы

Камітэтам дзяржаўнага кантролю праведзена праверка дзевяці арганізацый, якія выступалі заказчыкамі, падрадчыкамі і праекціроўшчыкамі па будаўніцтве і рамонце аб'ектаў вулічна-дарожнай сеткі Мінска.

Як паведаміла прэс-служба КДК, у ходзе кантрольных мерапрыемстваў выяўлена незаконнае і неэфектыўнае выкарыстанне бюджэтных сродкаў у агульнай суме 8 млрд рублёў. Акрамя таго, дзякуючы ўмяшанню спецыялістаў КДК папярэджана незаконнае выкарыстанне бюджэтных сродкаў на 15,1 млрд рублёў.

Прынятыя па выніках праверак меры далі магчымасць пакрыць і перадаць у бюджэт незаконныя выдаткі ў памеры 4,1 млрд рублёў, да адміністрацыйнай адказнасці прыцягнуты чатыры арганізацыі і 11 службовых асоб, да дысцыплінарнай адказнасці — 40 службовых асоб.

ЧУЛІ?

Плата за інтэрнат вырасце на 14%

У Беларусі памер платы за карыстанне інтэрнатамі з 1 красавіка для навучэнцаў і студэнтаў істотна не зменіцца.

Як вядома, плата залежыць ад памеру базавай велічыні, якая з 1 красавіка павялічылася амаль у тры разы. Аднак Савет міністраў Беларусі прыняў 29 сакавіка 2012 года пастанову, згодна з якой памер платы для навучэнцаў за пражыванне ў інтэрнатах для кожнай з катэгорый павялічыцца толькі на 14 працэнтаў.

Паводле даных статыстыкі, у дзяржаўных інтэрнатах ВНУ Міністэрства адукацыі Беларусі пражываюць 47 тыс. 930 студэнтаў, ССНУ — амаль 17 тыс., у інтэрнатах сістэмы ПТН — амаль 30 тыс. навучэнцаў.

ПРАЕКТ

У Магілёве з'явіцца новая турма

Дзякуй Богу, не сучасная, а часоў Магдэбургскага права.

Ідэя стварэння такой турмы належыць Музею гісторыі Магілёва. Яна размесціцца ў скляпеннях аднаго са старых будынкаў каля гарадской ратушы. Мясцовыя гісторыкі спадзяюцца, што яна прыцягне турыстаў. Вось што распавёў "Еўрарадыё" пра гэты праект дырэктар музея **Аляксей Бацюкоў:** *"Мы там плануем размясціць калодкі для пакаранняў, каб людзі маглі на сабе прымерыць іх. Будзе таксама дыба... Там добрая атмасфера будзе, цікавая атмасфера..."*

Паводле яго слоў, гэта будзе імітацыя турмы XVI—XVIII стагоддзяў. Нічога падобнага дагэтуль у нашай краіне не было (ёсць турэмныя скляпенні ў Мірскім замку, але без экспазіцыі). Праўда, калі ў Магілёве з'явіцца турма часоў Магдэбургскага права, пакуль дакладна невядома.

І ТАК БЫВАЕ

Прадаў машыну разам з грашыма

Гамяльчанін прадаў машыну расіянам, але, абмыўшы пакупку, вярнуўся дамоў без грошай.

Звычайная была б гісторыя, калі б не шчаслівы канец. Міліцыя прапрацоўвала розныя версіі: грошы маглі ўзяць расійскія аферысты, кішэнныя злодзеі ў краме ці аўтобусе, нават сябра гора-прадаўца, з якім ён "абмываў здзелку". Не выключалася, што мужчына проста згубіў скрутак з грашыма. Адна з версій дала вынік. Гомельскія міліцыянеры звязаліся з калегамі з Бранскай вобласці і ўжо праз некалькі гадзін атрымалі нечаканую вестку. У эйфарыі пакупнік паклаў пакет з грашыма ў свой толькі што прададзены аўтамабіль. І забыўся пра яго. Новыя гаспадары машыны пра гэта нават не ведалі.

Скончылася гісторыя тым, што расіяне прывезлі ў Гомель усю суму ў цэласці і захаванасці. Ну як тут не паверыць, што п'яным шанцуе?!

НАРЭШЦЕ

Будзе рэгістр трансплантацыі

Дэпутаты Палаты прадстаўнікоў прынялі ў першым чытанні папраўкі ў некаторыя законы па пытаннях трансплантацыі органаў і тканак чалавека.

Як вядома, з 2008 года ў Беларусі дзейнічае Закон аб трансплантацыі. Аднак дагэтуль не было зразумела, куды павінен звяртацца чалавек, які пасля смерці не жадае быць донарам. Па законе ён меў права пры жыцці напісаць заяву аб нязгодзе на забор у яго органаў, аднак у краіне не было агульнай базы, куды б змяшчаліся такія заявы грамадзян. У сувязі з гэтым і былі прапанаваны папраўкі ў закон.

Папраўкі прадугледжваюць стварэнне адзінага рэгістра трансплантацыі з інфармацыяй пра асоб, якія напісалі заяву аб нязгодзе на забор тканак і органаў пры наступленні смерці.

ЗАКУЛИСЬЕ

Андрей Кудиненко ушел с «Беларусьфильма»

В послужном списке режиссера Андрея Кудиненко пять полнометражных фильмов. Наиболее известные его работы — "Акупацыя. Містэрыі" (2003), "Розыгрыш" (2008) и "Масакра" (2010). Последнюю картину режиссер снял на "Беларусьфильме", куда его пригласили незадолго до этого.

Андрей Кудиненко заявил "Салідарнасці", что сам ушел с "Беларусьфильма".

— Отдел кадров несколько раз просил меня продлить контракт, но я сам не стал этого делать, ибо не вижу в этом смысла на данный момент, — сообщил режиссер.

По его словам, их дальнейшее сотрудничество с "Беларусьфильмом" возможно. Для этого достаточно заключить договор на создание конкретной картины, где условия сотрудничества будут обговариваться в индивидуальном порядке.

— В ближайшее время в связи с новыми условиями финансирования кино в Беларуси буду участвовать в объявленном конкурсе Министерства культуры. На базе частной белорусской студии с проектом в копродукции с российскими кинематографистами при поддержке российского Министерства культуры, — подытожил Кудиненко.

ИНТЕРЕСНЫЕ ВСТРЕЧИ

Анжелика ЛЕНСМЕНТ:

«Для нашей семьи Беларусь — очень важная страна...»

Интервью с женой посла Эстонии в Беларуси Яака Ленсмента Анжеликой мы записывали в Таллинне, в небольшом уютном доме, в который семья дипломата переехала несколько лет назад. Беседа состоялась не в белорусской, а в эстонской столице не потому, что Анжелика последовала за мужем, который в знак солидарности с послами стран ЕС покинул Беларусь. Дело в том, что последние годы Анжелика Ленсмент живет на две страны: в Таллинне у нее работа, она преподает в Технологическом университете, а в Минске — муж, учеба в аспирантуре БГУ. В Беларуси живут ее родители. Анжелика родилась в Крупках Минской области.

Замечу: это интервью возникло спонтанно, во время ужина, который семья Ленсментов устроила для белорусской делегации, гостившей в Эстонии. Не было никаких заранее подготовленных вопросов, но Анжелика оказалась настолько интересной собеседницей, что я не удержалась и включила диктофон. Она не возражала.

«Мы вернулись в страну, которая активно проходила этап «шоковой терапии»

— Анжелика, почему для продолжения образования вы выбрали именно БГУ? Сегодня белорусскую высшую школу многие критикуют, Беларусь до сих пор единственная страна в Европе, которая не вступила в Болонский процесс...

— Я выпускница философского факультета БГУ, и очень довольна своим образованием. В Белгосуниверситете, к слову, я познакомилась со своим будущим мужем Яаком. Мы вместе изучали философию. Правда, муж учился на два курса ниже. Но мы жили в одном общежитии и посматривали друг на друга с уважением — как на коллегу, который серьезно интересуется философией. И так на почве философии, во время бесед о романах Вирджинии Вульф мы и познакомились. В Минске в 1989 году поженились.

— Не смущало, что брак интернациональный, что, возможно, вам придется уехать в Эстонию? Или, может, наоборот вы хотели туда перебраться? Эстония в советские времена всегда ассоциировалась с чем-то западным, хорошей, красивой жизнью, в Эстонии даже были жвачки собственного производства, что считалось непременным атрибутом "забугорности"...

— Когда мы принимали решение пожениться, вопрос о переезде в Эстонию не стоял. У мужа была возможность остаться в Минске, в Академии наук, в секторе зарубежной философии Института философии и права. Я работала в Белгосуниверситете на кафедре философии и логики.

Кроме того, в моей семье интернациональные браки — традиция. Моя мама — белоруска, католичка, отец из белорусских татар, из города Ивье Гродненской области, который долгое время и, наверное, до сих пор является историческим центром татар в Беларуси. Городской мечети Ивья около 100 лет, она пережила Великую Отечественную войну, советскую власть. Мой двоюродный дедушка в советское время был в ней муллой на протяжении 55 лет.

— Выходит, вы мусульманка?

— Нет. Я родилась в советское время, когда всех учили быть атеистами и детей не крестили. Да и родителям договориться было сложно, вопрос веры они оставили на усмотрение нам, детям. Когда я вышла замуж и у нас родилась дочь, мы крестились в лютеранскую веру, которую исповедует муж.

— И все же: как вы оказались в Эстонии?

— В связи с крушением Советского Союза. Несмотря на то что в Минске у нас была хорошая, интересная работа, жить было негде. Мы ютились в общежитии, в ленкомнате: ее после распада Союза ликвидировали и отдали под комнату для семейных. Это были очень сложные, трудные годы, перспектив не было видно, особенно что касалось жилья. Зарплаты мизерные: муж работал на трех работах и получал 30 долларов в месяц.

— Но, наверное, в Эстонии тоже было несладко. Распад Советского Союза все республики переживали нелегко.

— Мы вернулись в Эстонию в 1993 году. Вернулись в страну, которая активно проходила этап "шоковой терапии". И если в Беларуси мы не понимали, чем все закончится, то в Эстонии все было предельно ясно, все знали, каким курсом двигаться дальше.

"Шоковая терапия" была неприятна, но после белорусского опыта нам не было здесь хуже. В 1992 году Эстония ввела крону, в магазинах все появилось, но у населения не было денег. Спустя два года и деньги появились, и товары из магазинов не исчезли. Жизнь в стране очень быстро менялась в лучшую сторону, рос уровень жизни, повышались зарплаты. Благосостояние нашей семьи улучшалось вместе с благосостоянием Эстонии.

— Наверное, вы можете сравнить результаты 20-летней независимости Эстонии и Беларуси: ваши родители живут в Беларуси. Кто живет лучше: эстонцы или белорусы?

— Мне проще сравнивать, какой была и какой стала Эстония, потому что за процессами в Беларуси я следила как бы со стороны. А что касается уровня жизни... Есть объективные показатели, вычисляется ВВП, и по ним в Эстонии уровень жизни выше, чем в Беларуси. Эстония является сегодня членом Евросоюза. А Евросоюз — самое богатое объединение в мире, в него входят страны, в которых уровень жизни один из самых высоких в мире (например, у наших соседей — в Финляндии, Швеции) и которые по объему экономик мировые лидеры. Например, Германия, Франция.

«Лучше складываются отношения в семье, если жена следует за мужем»

— Скажите честно: вы не жалеете, что в 1993 году остановили свой выбор на Эстонии?

— С моей точки зрения, этот вопрос перед замужней женщиной даже нет смысла ставить. Потому что жена, чтобы быть счастливой, должна следовать за мужем. И я очень счастлива не потому, что покинула Беларусь, а потому, что последовала за мужем и убедилась в том, что этот психологический закон, выведенный нашими предками, работает. Лучше складываются отношения в семье, если жена следует за мужем, в его культуру, в его семью.

— Сегодня психологи говорят, что крепки те семьи, где муж и жена — партнеры...

— А это и предполагает партнерство: жена следует за мужем, а муж служит жене. Каждый вносит свой вклад. За все годы нашей совместной жизни с Яаком ни разу не возникла ситуация, чтобы мне пришлось думать о том, что я должна содержать семью. Это, на мой взгляд, самое важное для женщины. Психологически женщину ломает не то, что она ходит на работу и зарабатывает, для женской психики опаснее всего бремя ответственности за внешнюю безопасность семьи. Если жена на протяжении нескольких лет считает, что она не только зарабатывает, но и несет ответственность за семью, — это ужасно.

Я, например, всегда знала, что могу работать, а могу и не работать. Мой муж считает, что он должен быть добытчиком в семье. Благодаря мужу я всегда могла выбирать профессию исходя из того, что мне нравится.

— А как семья мужа вас приняла?

— Очень хорошо, несмотря на то что у нас был достаточно "молодой" брак. Но по тем временам это было нормально: Яаку было 23 года, мне — 22. Родителям мужа очень импонировало то, что я работала в университете, они считали, что это равный брак.

— В Эстонии у вас появились друзья?

— Конечно. Я более 20 лет живу в Эстонии, здесь мой дом, мои друзья, коллеги. Родственники мужа, его родители — мои друзья, у меня много подружек. К счастью, я не потеряла свои связи в Беларуси, и количество друзей удвоилось.

— Вы гражданка Эстонии?

— Да, я взяла гражданство мужа. В Эстонии нельзя иметь двойное гражданство, и мне пришлось выбирать. В Беларусь до недавнего времени, пока муж не возглавил эстонскую дипмиссию в Минске, ездила по обычной визе, ее легко открыть в любом туристическом бюро.

Эстония — моя вторая родина, она приняла меня очень хорошо. Эстонцы, как маленький народ, очень благодарны людям, которые умеют уважать их культуру, язык. И войти в эстонскую среду с такими установками очень просто. Я очень люблю эту страну, этот народ. Мне все здесь нравится: климат, морской воздух. Но при этом я продолжаю любить Беларусь. Я счастливый человек, потому что у меня две родины. Для нашей семьи Беларусь — очень важная страна. Это наша молодость, начало совместной жизни, там родилась наша дочь. Все это лето мы ездили в экскурсии по Беларуси с Антоном Астаповичем и увидели, насколько может быть интересной любая деревня, церквушка...

— Анжелика, а дочь в числе ваших подружек? Насколько я поняла, она уже взрослая.

— Дочери 21 год, в неполные 19 она закончила американскую гимназию в Вене. 10 из 12 лет Рената училась на английском языке, что, конечно, связано с профессией мужа. У нее свободные эстонский, русский и английский языки. В Эстонии это норма, если ты хочешь найти хорошую работу. Наша молодежь с детства растет в такой многоязыковой среде, эти три языка всегда на слуху. В эстонской школе с 5-го класса учат русский язык, английский преподают и в эстонской, и в русскоязычной школе. Много есть возможностей учиться за рубежом по обмену, работать в лагерях на летних каникулах. Мне кажется, сегодня вся эстонская молодежь путешествует по Евросоюзу. Это всё краткосрочные миграции, молодежь едет учиться, работать — и возвращается. Например, наша дочь долго жила в Европе, но строить карьеру хочет в Эстонии.

— Вы говорили, что дочь живет отдельно от вас. Это потому, что вы достаточно обеспеченная семья, или такая ранняя самостоятельность детей — норма в Эстонии?

— Думаю, по двум причинам сразу. И потому, что мы смогли купить ей квартиру, и потому, что для Северной Европы это характерно. В Швеции зачастую уже старшеклассники живут отдельно от родителей, снимают квартиру и помимо учебы начинают подрабатывать. Это такой естественный процесс для общества.

Дочь живет рядом, недалеко от родительского холодильника. Она учится и по возможности подрабатывает. В общем, типичный представитель эстонской молодежи.

Что касается жилья, то я хотела бы пояснить. В Эстонии очень хорошая кредитная политика, которая позволяет работающему человеку нормально жить, покупать новые машины, квартиры. В Эстонии кредит на жилье выдается под 2% годовых. И это, к слову, очень сильно отличает Эстонию от Беларуси. Я обратила внимание, что мои родственники в Беларуси сначала собирают деньги, а потом что-то покупают. И часто я слышу истории, что кого-то обокрали и даже убили из-за денег. Для меня это странно, потому что если бы воры залезли в наш дом, то нашли бы только договоры по кредитам... Конечно, жить в кредит нелегко, есть определенный риск. Главное — все правильно просчитать, оценить свои силы.

— У вас было стремление иметь свой дом?

— Большой дом — нет, потому что это большой труд — обслуживать частный дом. Нам больше нравится книжку по философии почитать, посмотреть хороший фильм, мы любим прогулки, путешествия. Поэтому большой дом был бы заброшен. Максимум, что мы можем себе позволить, — эти 106 квадратных метров, хотя и это нелегко, потому что есть маленький участок, а земля требует, чтобы за ней ухаживали.

«У меня нет права учить белорусов»

— Анжелика, а как муж пришел в дипломатию?

— Это, кстати, тоже была одна из причин нашего переезда в 1993 году. Яак поступил на работу в эстонский МИД, который тогда только создавался. Направление оказалось перспективным, образование, которое мы получили в Беларуси, было блестящим: философское образование дает очень хорошую базу и развивает аналитические способности. С этим образованием можно двигаться в разных направлениях. Я, в частности, потом получила психологическое образование, сейчас преподаю в Таллиннском техническом университете, в Институте международных отношений. Муж ушел в дипломатию как политический аналитик.

— Я знаю, что Беларусь — не единственная страна, в которой работал дипломат Яак Ленсмент, были командировки в Украину, Россию, Голландию, другие страны. Обычно жены следуют за мужьями-дипломатами, и, судя по вашим жизненным установкам, вы должны были тоже последовать за мужем. Как тогда удалось сделать такую блестящую карьеру?

— Когда наша дочь была маленькой, во все дипкомандировки мужа мы ездили вместе. Но когда она подросла, муж работал в Голландии, затем в Австрии, и мы решили, что для того, чтобы получить хорошее европейское образование, Рената должна быть с отцом. Я же работала университетским преподавателем в Таллинне и между лекциями летала к семье. К счастью, профессия университетского преподавателя, которая состоит не только из аудиторной, но и научной работы, позволяет много времени проводить с семьей. Особенно если дома у тебя хорошая библиотека и отдельный рабочий кабинет.

— В Минске вы часто бываете?

— Более двух лет назад между Белгосуниверситетом и Таллиннским техническим университетом был заключен договор о сотрудничестве. В рамках этого сотрудничества мне удалось вернуться в альма-матер и поступить заочно в аспирантуру на философский факультет. Поэтому по делам учебы и работы мне приходится часто бывать в Минске. И благодаря этому в том числе мы много времени проводим вместе с мужем в Минске. Хотя у нас заведено так: Яак планирует свой отпуск на то время, когда я нахожусь в Таллинне, а я — когда он в Минске. По интенсивности общения, наверное, немногие семьи могут похвастаться, что в течение года они так много общаются друг с другом: не просто находятся в одном городе, в одной квартире, а именно общаются.

— А есть груз ответственности за то, что вы жена посла? В Беларуси очень пристальное внимание уделяется не только дипломатам, но и членам их семей, которые могут оказаться в центре скандала.

— Никогда об этом не задумывалась... Все время находиться в напряжении невозможно, к такого рода неприятностям надо относиться философски. Иногда человек выходит на улицу, и проезжающая машина обдает его грязью, или кирпич может упасть на голову. Ну что тут поделаешь?

— В Минске вам часто приходится выступать в качестве первой леди дипмиссии?

— Я посещаю Клуб жен дипломатов и белорусских бизнесменов, но это несколько иное, чем некие представительские функции. Клуб занимается в основном благотворительными мероприятиями на территории Беларуси, например, патронирует детей-инвалидов и детей-сирот, которые занимаются в БГУ. В клубе мы много общаемся друг с другом. И мне это очень нравится, потому что все мы из разных стран мира, из разных культур, такое общение обогащает.

— Посольство Эстонии в Минске большое?

— Для маленькой Эстонии, наверное, большое. Наш консульский отдел выдает около 20 тысяч шенгенских виз в год. В последнее время активно развиваются бизнес-связи между Беларусью и Эстонией, расширяется академическое сотрудничество.

— Наверняка вы следите за тем, что происходит сейчас в Беларуси. Какие чувства у вас вызывает современная жизнь в стране, которую вы продолжаете считать своей родиной?

— Мне бы хотелось, чтобы Беларусь не только географически была в Европе, но и цивилизационно, ценностно, по идентичности была европейской страной. Я понимаю, что исторические предпосылки неоднозначны, у Беларуси сложная история, тем не менее это европейская страна, и очень хотелось бы, чтобы она идентифицировала себя с европейскими ценностями. Тем более что в Беларуси есть ресурсы, в стране очень много хорошо образованной интеллигенции.

— Что, на ваш взгляд, тормозит это процесс? В чем причина?

— Это надо спросить у белорусов. Я не живу в Беларуси 20 лет, у меня нет морального права прийти со стороны и давать какие-то советы, учить белорусов. Есть только желание и мечта: видеть Беларусь в Европе.

Мария ЭЙСМОНТ.

РЕЙТИНГ

Ближе к бедным

По данным, опубликованным журналом Forbes, десятка стран с наиболее высоким уровнем денежных доходов на душу населения выглядит следующим образом:

1.Катар — более 88.000 долларов.
2.Люксембург — более 81.000 долларов.
3.Сингапур — около 57.000 долларов.
4.Норвегия — около 52.000 долларов.
5.Бруней — 48.000 долларов.
6.ОАЭ — 47.400 долларов.
7.США — 46.900 долларов.
8.Гонконг — 45.900 долларов.
9.Швейцария — 41.900 долларов.
10.Нидерланды — 40.900 долларов.

Десятка самых бедных стран по уровню доходов на душу населения по данным Всемирного банка выглядит так:

1.Афганистан — 410 долларов.
2.Гвинея — 400 долларов.
3.Эфиопия — 390 долларов.
4.Нигер — 370 долларов.
5.Эритрея — 340 долларов.
6.Сьерра—Леоне — 340 долларов.
7.Малави — 330 долларов.
8.Либерия — 200 долларов.
9.Демократическая Республика Конго — 180 долларов.
10.Бурунди — 170 долларов.

По методологии Всемирного банка, который ежегодно рассчитывает показатели национального дохода на душу населения в разных странах, все государства и территории классифицируются по трем категориями: страны с высоким уровнем дохода на душу населения в год (от 12.276 долларов и выше), со средним уровнем дохода на душу населения (от 3976 до 12.275 долларов), с низким уровнем дохода на душу населения (от 1005 долларов и ниже).

Если говорить о Беларуси, то, по данным Всемирного банка, уровень дохода на душу населения в нашей стране составляет 5950 долларов. Это означает, что Беларусь относится к государствам со средним уровнем дохода на душу населения, однако находится ближе к концу списка таких стран.

Талончыкі ў Мінску пакуль не падаражэлі

Праезд у грамадскім транспарце сталіцы з 1 красавіка не павысіўся, хаця такая інфармацыя была агучана. Аказваецца, Міністэрства эканомікі ўзгадніла прапанову аб павышэнні кошту адной паездкі ў камунальным пасажырскім транспарце Мінска да 1,5 тыс. рублёў, аднак Міністэрства юстыцыі не зарэгістравала праект рашэння Мінгарвыканкама аб устанаўленні тарыфаў на праезд. Зараз дакумент знаходзіцца на стадыі ўзгаднення ў Мінюсце.

УВАГА!

Зачахліць вудачкі!

З 1 красавіка па 30 мая ўстанаўліваецца забарона на лоўлю рыбы.

Аматарскае рыбалоўства дазваляецца толькі ў светлы час сутак з берага з адной вудай з адным кручком або адным спінінгам, аснашчаным штучнай або натуральнай прынадай, з адным адзінарным, двайным або трайным кручком памерам не больш за 10 мм.

Лоўля рыбы ў гэты перыяд дазволена толькі з берага. Любыя збудаванні, якія размешчаны ў вадзе, над воднай гладдзю на адлегласці ад берага, з'яўляюцца месцамі, адкуль аматарскае рыбалоўства забаронена. Гэтыя абмежаванні датычацца таксама і да астравоў, што знаходзяцца на акваторыі вадаёма.

У перыяд забароны на лоўлю рыбы таксама ўстаноўлена забарона на выкарыстанне грамадзянамі маламерных суднаў і суднаў з рухавікамі.

ФУТБОЛ

У лідарах — мінчане

У мінулыя выхадныя адбыліся матчы 2-га тура чэмпіянату Беларусі па футболе.

Вось іх вынікі: "Шахцёр" (Салігорск) — "Гомель" — 1:2, "Нёман" (Гродна) — "Мінск" — 0:1, БАТЭ (Барысаў) — "Белшына" (Бабруйск) — 3:1, "Тарпеда-БелАЗ" (Жодзіна) — "Нафтан" (Наваполацк) — 0:1, "Дынама" (Мінск) — "Славія" (Мазыр) — 3:1.

Алесь СІВЫ.

Турнірная табліца

Каманда	Г	В	Н	П	М	А
1.Мінск	2	2	0	0	2–0	6
2.Дынама (Мн)	2	1	1	0	3–1	4
3.Гомель	2	1	1	0	2–1	4
4.БАТЭ	2	1	0	1	3–2	3
5.Нёман	2	1	0	1	3–2	3
6.Белшына	2	1	0	1	4–3	3
7.Шахцёр	2	1	0	1	3–3	3
8.Нафтан	2	1	0	1	2–2	3
9.Тарпеда-БелАЗ	1	0	0	1	0–1	0
10.Брэст	1	-	0	1	1–3	0
11.Славія	2	0	0	2	2–6	0

ГУЧНАЯ ТЭМА

Лёс чэмпіянату вырашыцца ў маі?

Пытанне аб магчымым пераносе чэмпіянату свету 2014 года з Беларусі ў іншую краіну можа быць разгледжана на майскім кангрэсе Міжнароднай федэрацыі хакея.

Як вядома, дэпутаты Еўрапарламента 29 сакавіка заклікалі нацыянальныя хакейныя федэрацыі краін ЕС і іншых дэмакратычных дзяржаў выказацца на майскім кангрэсе IIHF у Хельсінкі за перагляд месца правядзення чэмпіянату 2014 года. Члены Еўрапарламента асудзілі пераследы па палітычных матывах праваабаронцаў, апазіцыянераў, актывістаў грамадзянскай супольнасці і незалежных СМІ, якія, на іх думку, адбываюцца ў Беларусі.

"Наступны кангрэс IIHF адбудзецца ў Хельсінкі ў маі 2012 года. Кожныя з 70 членаў IIHF, у тым ліку савет IIHF (выканаўчы орган федэрацыі), атрымае магчымасць вынесці на абмеркаванне пытанне аб тым, ці варта камандам гуляць у Беларусі. Калі гэта пытанне будзе ўзнята, толькі кангрэс будзе мець права прыняць рашэнне", — гаворыцца ў прэс-рэлізе IIHF.

Дарэчы, месца правядзення чэмпіянату свету па хакеі мянялася толькі аднойчы: пасля таго, як у 1968 годзе Савецкі Саюз акупіраваў Чэхаславакію, вясновы чэмпіянат свету 1969 года, які планаваўся ў Празе, быў перанесены ў Стакгольм.

ХОТИТЕ — ВЕРЬТЕ, ХОТИТЕ — НЕТ

Кто вертит колесо истории?

Версия первая. «Ну-ка, солнце, ярче брызни, золотыми лучами обжигай!»

Недавно я долго беседовал с известным ученым. Речь зашла о том, почему так терпеливо молчит белорусский народ, которого зажали ценами, которого бьют, сажают в тюрьмы, карают штрафами. И мой собеседник ответил: время не подошло, не настал градус кипения. Удивился такому суждению, стал возражать: а в Африке что, другое измерение? Тогда ученый протянул мне небольшую книгу и сказал: когда прочитаешь — побеседуем.

Прочитал. Автор книги — российский ученый, доктор географических наук Борис Сазонов. Борис Иванович два года работал в качестве эксперта ООН по метеорологии в Багдадском институте исследований природных ресурсов, затем трудился в Вене в Институте системного прикладного анализа, в 1978 году его пригласили в качестве эксперта для разработки Всемирной климатической программы. Он являлся одним из немногих исследователей, кто написал и защитил две докторские диссертации и даже написал роман.

В последние годы своей жизни Борис Иванович подготовил несколько работ по мало исследуемой тематике. Тематика эта и сегодня на задворках. Не потому, что не важна, а потому, что не нужна некоторым личностям. Речь о влиянии солнечной активности на ход всемирно-исторического процесса, на социально-политическую жизнь различных стран мира. Этот вопрос всегда вызывал чрезвычайный интерес, а с ним и большую настороженность у политиков и ученых. Преждевременная смерть не дала Борису Сазонову напечатать все свои острые статьи по данной проблематике. Эту работу в память о друге выполнили белорусские товарищи. За свои деньги издали книгу, которая вышла, к сожалению, малым тиражом. Речь в ней о 11-летних циклах солнечной активности. Точнее, о максимуме ее.

Собственно, циклы разной продолжительности "правят бал" во Вселенной. Имеются биологические, экономические. От них не уйти. Они обязательно повторяются. И у нашего светила свои часы отсчета. Один из них — 11-летний цикл солнечной активности, который имеет максимумы и минимумы, ветви подъема и спада. Так вот, с 2007 года начался подъем. И в 2011 должен был, по расчетам специалистов, начаться максимум его. Но на сей раз этот процесс вялотекущий. Не хочет Солнце ярче брызнуть и обжигать землян золотыми лучами. Только не подумайте, что случилась какая-то аномалия вселенского масштаба. Просто солнечный цикл не курьерский экспресс, который прибывает точно по расписанию. Он опаздывает иногда, иногда спешит. Такие нестыковки случались и раньше и "концом света" не грозили. Хотя сам по себе пик солнечной активности не подарок людям. Об этом должны знать все: от чиновников до рядовых. Этому должны учить в школах и вузах. И я поясню почему.

Солнечная активность, как свидетельствует энциклопедия, — это процесс возникновения и развития в атмосфере нашего светила факелов, пятен, вспышек, протуберанцев, которые группируются в одном центре. Эти процессы, без сомнения, влияют на жизнь на Земле, на самочувствие и настроение людей. Та же высокая солнечная активность вызывает полярные сияния и магнитные бури. Она оказывает воздействие на инфраструктуру, на распространение радиоволн, на погоду, на все живое, в том числе и на человека. Можно махнуть рукой: солнечные циклы всегда были, мы их проходили. Но вопрос: когда были, и что случалось тогда? Вспомните историю, вспомните 1905 год, вспомните 1917-й и 1937 годы. Когда я спросил об этом известного белорусского ученого, академика Владимира Логинова, то услышал следующее:

— Конечно, проблемы могут возникнуть. И у людей, и в общественно-политической жизни ряда стран.

— Не предвестники ли начала максимума солнечной активности события в Северной Африке?

— Я не специалист по данной теме. Но знаю: русские ученые еще в начале прошлого века приводили веские доводы в пользу того, что процессы, происходящие в околоземном космосе, могут являться причиной изменений в природе и обществе. Среди этих ученых были Константин Циолковский, Владимир Вернадский, Александр Чижевский. Однако эти идеи не получили тогда поддержки ни в России, ни за рубежом.

— А почему, Владимир Федорович?

— А потому что представители рода человеческого, от государственных мужей до сектантов, в век научно-технического прогресса почувствовали себя творцами рая на земле, которые все знают и все могут. Помните: мы рождены, чтоб сказку сделать былью? В условиях, когда за людьми признавались неограниченные возможности, когда они выступали кузнецами своего счастья и своей истории, кощунственно звучали слова о каких-то космогелиофизических факторах, меняющих самого человека и окружающий его мир. Неприемлемо было признание того, что исторический процесс идет в значительной степени независимо от желания людей, в направлении, определяемом законами природы. Как это так: революция свершилась не по воле партии, а по воле небес? Ересь, кощунство! Распять врагов народа! И распинали, в тюрьмы сажали. А результаты исследований, показывающих, что человеческое общество — это всего лишь рядовая составляющая биосферы, которая подчиняется общим законам, были признаны вредными. И русские "космисты" не вписывались в "колесо истории".

Из книги Бориса Сазонова

"Обнаруженные ими факторы находились в вопиющем противоречии с внедряемой тогда в Россию идеологией. Как, например, можно было объяснить тот факт, что две наиболее мощные революции, потрясшие цивилизованный мир, — это Французская революция (1788—1789 гг.) и Российская революция 1917 года произошли в те редкие годы, когда поверхность Солнца покрывается большим числом пятен, то есть в год максимума солнечной активности. Или как объяснить тот факт, что первый удар по мировой колониальной системе нанесли жители Северной Америки, восстав против британского владычества в 1770 году, в такой же год большой запятненности поверхности Солнца? Есть множество и других фактов, подтверждающих, что совпадение бурных космогелиофизических явлений с процессами, происходящими в обществе, не случайны, что за ними скрыты какие-то закономерности, которые необходимо изучать. Но это было слишком опасно для внедряемой идеологии, для правящих вождей, для стабильности системы. Вместе с кибернетикой, генетикой и другими неугодными науками проблема "Космос—Человек" были надолго закрыты для исследований. Пострадал в 30-е годы за эти идеи знаменитый русский ученый Леонид Чижевский. Они и сейчас как бы незаконное дитя космических исследований и традиционных, давно сложившихся естественных наук. И все-таки остановить поиски истины нельзя, и новые факты, добытые наукой во второй половине XX века, подтверждают справедливость когда-то высказанных предположений".

Из интервью с академиком Логиновым

— Владимир Федорович, но как солнечная активность, большая запятненность нашего светила влияет на людей, через какие механизмы?

— Данные, которыми располагает медицина, свидетельствуют о том, что изменения геомагнитного поля Земли, вызванные процессами на Солнце, приводят к повышению физической, творческой и эмоциональной активности людей, с одной стороны, но с другой — к неустойчивости тонуса вегетативной нервной системы, к нарушению электромагнитного и химического баланса клеток организма, к нарушению сердечного ритма и кровообращения, к повышенной свертываемости крови. Образование тромбов в крови приводит после геомагнитной бури к возрастанию смертности от инсультов и инфарктов. Об этом надо знать всем.

В годы высокой активности Солнца возмущение электромагнитных параметров окружающей человека среды возрастает, так называемые магнитные бури следуют друг за другом с интервалом в 5—10 дней. Увеличивается число людей с шизофренией, маниакально-депрессивным психозом, эпилепсией, с разнообразными психозами, которым необходима госпитализация.

Короче говоря, годы максимальной запятненности Солнца — это годы большой физической и эмоциональной напряженности. Особенно остро это проявляется при больших скоплениях людей, в своеобразной "психологии толпы". Тогда логика, здравый смысл, инстинкт самосохранения исчезают, толпа реагирует только на лозунги и воззвания, которые раздражают ее обостренные эмоции.

— Следовательно, физическая и эмоциональная напряженность людей может в ближайшее время возрасти, коль мы приближаемся к максимуму солнечной активности?

— Нет. Очередной 11-летний цикл солнечной активности отличается от своих собратьев. Он медленно начался. Для него характерна длинная ветвь подъема. Шесть лет! Обычно максимум достигается за четыре года. И ученые пока не знают, когда этот максимум грянет. То ли в 2012 году, то ли в 2013-м... Но в одном ученые сходятся: предстоящий 24-летний цикл по цюрихской нумерации станет одним из самых слабых 11-летних циклов солнечной активности. Даже последние работы НАСА говорят об этом. За последних сто лет таких явлений было всего два.

Мы с вами живем в 2011 году, и солнечная активность достаточно низкая. Хотя за годы, прошедшие от минимума, она должна была существенно увеличиться. Но этого не произошло. Хорошо это или плохо? Хорошо. Больших вспышек на Солнце во время низких циклов практически не бывает. Значит, больших трагедий не предвидится. Они маловероятны. Люди станут меньше болеть из-за магнитных бурь, не пострадает инфраструктура: трубопроводы, энергетика, линии связи.

А что плохо? Владимир Федорович не сказал, но ответ есть в книге Бориса Сазонова. Не появятся талантливые произведения, не будут сделаны гениальные открытия, не произойдет физического и эмоционального подъема у людей. Но не это главное. Есть одна особенность, когда не "брызжет" Солнце и слаба его активность. Тогда властители могут безбоязненно принимать непопулярные решения: поднимать цены, проводить болезненные для людей реформы, жестоко обходиться с несогласными. И никто не пикнет, разве только на кухнях поднимут голос. И никто не позовет на баррикады, на большевистские сходки — не придут. Не то ли мы наблюдаем в нашей стране? А вот на войну потопают без ропота. Мало кто знает, но даже две последние жестокие бойни — Первая империалистическая и Вторая мировая начались именно в такое время, во время низкой солнечной активности.

Версия вторая. Кто слепит глаза гневом?

В книге Бориса Сазонова собрана интересная фактура, приведены все значимые мировые события, которые припали на время высокой солнечной активности. Значит, это не случайное, а типичное явление. Но автор не утверждает, что именно во время максимума созревают гроздья гнева во всех странах, выходит на улицы обожженный золотыми лучами народ, начинает крушить Бастилии и рушить режимы. Нет. В каждой отдельной стране свои колокола, свои буревестники и свои ускорители бунтарских настроений. Скорее всего, когда низы уже терпеть не могут, когда раскален и кипит разум возмущенный, тогда все "заряжаются" солнечной активностью. Она "распаляет" людей. И те обиды, которые вчера казались мелочными, вырастают до вершин Эвереста. Гнев начинает слепить глаза.

Но вы скажете: а как расценивать африканские события? Если нет пока максимума солнечной активности, кто повел людей на баррикады? Да, очередной цикл, как вы слышали, со своими "приветами". Но все равно революции в северных странах Черного континента вспыхнули на подъеме 11-летнего цикла солнечной активности. И пусть не взрываются мощные протуберанцы на нашем светиле, не озаряют Вселенную протонные вспышки на нем, не бушуют дикие магнитные бури, но процесс начался, идет. И даже низкая солнечная активность, как считают ученые и тот же академик Логинов, оказывает влияние на биосферу, на все живое на Земле.

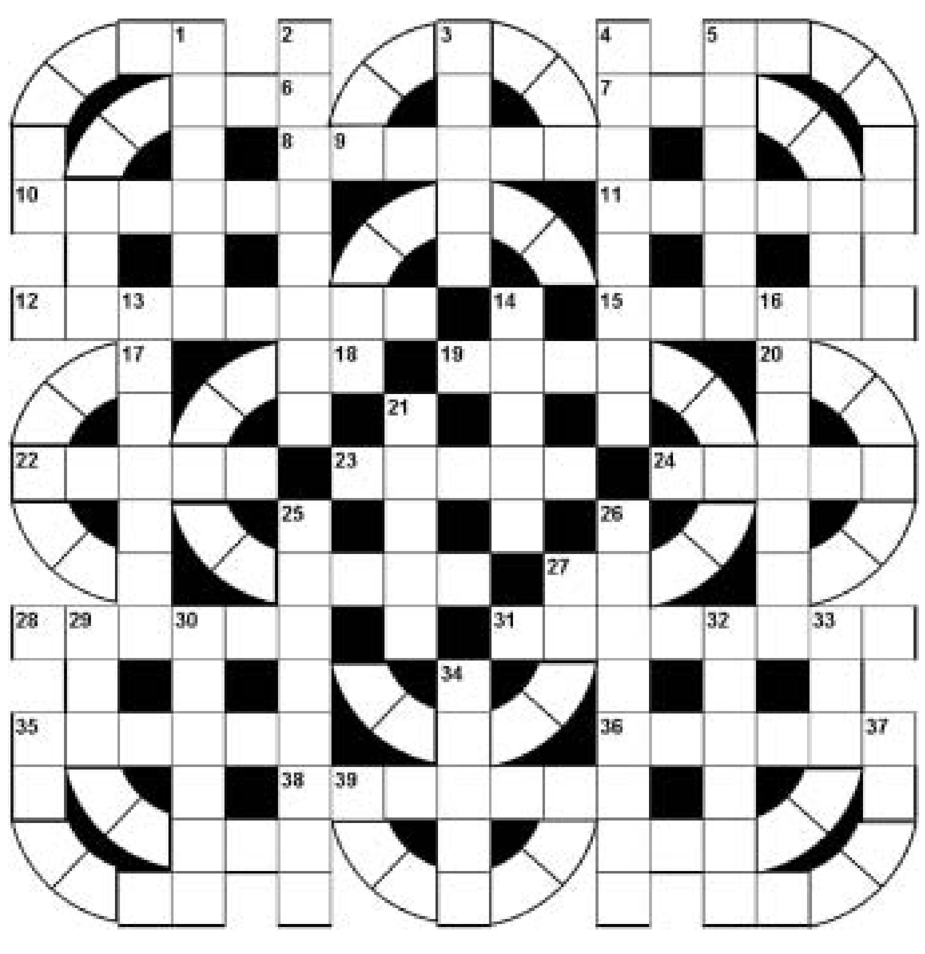
Есть еще одно мнение. Его высказала мне лет пять назад известный врач и философ, автор множества книг по медицине, действительный член Европейской академии естественных наук Эмма Гоникман. Эмма Иосифовна, говоря о новой эпохе, в которой мы начали жить после 2000 года, особо подчеркнула:

— Водолей не терпит диктаторов и узурпаторов, он сметет их, вот увидите. Давайте четко уясним. Была эпоха Рыб. Эта эпоха ограниченности, замкнутости и тирании. Представьте, что имеется сосуд и вода занимает определенный объем. Мы имели четкие границы, имели тоталитарные государства, диктатуру и тому подобное. На смену пришел Водолей — эпоха воздуха. А что такое воздух? Это простор, это мир без вождей и незаменимых, без барьеров и изоляции. Разве не свидетельство тому объединение Европы, благие намерения России? Человечество не должно замыкаться в рамках своих границ, оно должно протянуть руку дружбы и любви всем и каждому, прийти на помощь страждущим, жить в согласии и терпимости.

А вот пролетарский писатель Алексей Горький был более конкретен в 1936 году. О солнечной активности и революциях он не говорил, говорил больше о климате, на который, конечно, оказывает влияние наше светило и его циклы. Так вот Алексей Максимович четко заявил ученым: если они не ответят на поставленный вопрос, кто делает погоду, то оставят место Богу. 75 лет минуло с той поры. Ответа нет. Но есть заповедь Божья: не сотвори себе кумира и всякого подобия, не служи и не поклоняйся им.

Евгений СОЛОВЬЕВ.

КРЫЖАВАНКА

Па гарызанталі: 8.Месца дзеяння серыяла "Хуткая дапамога". 10.Па народнай традыцыі, хто акрамя ўдавы падтрымліваецца на Першы Спас? 11.Амерыканскі прэзідэнт, які адвязаў долар ад золата. 12.Краіна, дзе гатуюць самы дарагі ў свеце суп са сліны ластаўкі. 15.Літаратурны герой, выхаваны па законах джунгляў. 22.Роля беларускага дзеяча А.Уласава адносна Радашковіцкай гімназіі імя Ф.Скарыны. 23.Якая жывёліна выкарыстоўвалася ў якасці экспанометра піянерам мастацкай фатаграфіі О.Рэйландэрам? 24.Стваральнік Дзяржаўнай акадэмічнай капэлы Беларусі. 28.Хто з французскага войска па загадзе Напалеона атрымліваў спецыяльна распрацаваны дэзынфіцыруючы сродак, які дайшоў да нашых дзён пад назвай "Адэкалон "Трайны"? 31.Балтыйскі порт з паромнай пераправай да нямецкага горада Мукран. 35.Упадзіна паміж гор індыйскага штата Асам, куды кожны жнівень ноччу з неба пачынаюць падаць птушкі ў напаўпрытомным стане. 36.Міфалагічны горад; ён, як і Садом, быў спапялёны агнём. 38.Выдавец першай кнігі Біблii на старабеларускай мове.

Па вертыкалі: 1.Гераіня п'есы А.Макаёнка "Таблетка пад язык". 2.Рака і штат ЗША. 3.Адзенне ксяндза. 4.Горад, дзе канструктар В.Баўэр прадэманстраваў сваю падлодку "Марскі д'ябал". 13.Вальнадумец. 14.У які рэгіён Італіі трэба ехаць, каб адпачыць на ўзбярэжжы Адрыятычнага мора? 16.Што нельга купіць? 21.Фонд, які даваў грант на перайменаванне горада Ульянаўск у Абломаўск, таму што тут нарадзіўся І.Ганчароў. 25.Уласцівасць японскай мовы. 26.Пярэдняя варта. 30.Самы малы горад Беларусі. 32.Пісьмовы знак, надпіс. 34.Якая беларуская пісьменніца скончыла агароднiцка-пчалярскія курсы ў Варшаве?

Па дугах па гадзіннікавай стрэлцы: 5.Аўтар кнігі "Алжырская пастка". 7.Касалапая куніца. 9.У народнай культуры славян гаспадар масіву зямлі, зарослага дрэвамі, які надзелены рысамі варожасці да чалавека. 18.Смажаны прадукт харчавання, яго музей створаны ў Берліне. 19.Маскоўская прыгажуня, якая праляцела з першым парашутыстам свету Гернерам каля 30 км на створаным ім паветраным шары. 20.Сцэнарыст фільма "Белыя Росы". 27.Правіцель ВКЛ, пры ім тэрыторыя краіны павялічылася больш як удвая. 33.Пасада Б.Тарашкевіча ў Віленскай беларускай гімназіі. 37.Медыцынская ўстанова, адкрытая членам Мінскага магістрата Шэйбам у 1748 годзе.

Па дугах супраць стрэлкі: 1.Паўднёвая расліна, флянсы якой на першай Мінскай сельскагаспадарчай выставе ў 1901 годзе прадэманстраваў вытворца К.Чапскі. 6.Што бярэцца ў запас, калі прыходзіць Першы і Другі Спас? 17.Населены пункт у ваколіцах Шчучына з рарытэтам — унікальным сонечным гадзіннікам. 18.Нобелеўскі лаўрэат Ф.Нансен як спартсмен. 29.Прыхільнік засцерагання інтарэсаў нацыянальнай буржуазіі ў час Першай сусветнай вайны. 35.Назва ластаўкі ў песнях і легендах усходніх славян. 39.Прыма сусветнага акадэмічнага веславання.

Ала АДАМАЙЦІС.

Адказы на крыжаванку:

Па гарызанталі: 8.Клініка. 10.Сірата. 11.Ніксан. 12.Малайзія. 15.Тарзан. 22.Апека. 23.Кошка. 24.Шырма. 28.Салдат. 31.Клайпеда. 35.Даліна. 36.Гамора. 38.Скарына.

Па вертыкалі: 1.Аксана. 2.Арканзас. 3.Арнат. 4.Кранштат. 13.Ліберал. 14.Марке. 16.Здароўе. 21."Сорас". 25.Ветласць. 26.Авангард. 30.Дзісна. 32.Памета. 34.Верас.

Па дугах па гадзіннікавай стрэлцы: 5.Ялугін. 7.Расамаха. 9.Лесавік. 18.Кілбаса. 19.Калагрывава. 20.Дудараў. 27.Альгерд. 33.Дырэктар. 37.Аптэка.

Па дугах супраць стрэлкі: 1.Ананас. 6.Рукавіца. 17.Ішчална. 18.Канькабежац. 29.Абаронец. 35."Дамаха". 39.Карстэн.

МАЗАІКА

Першыя ўпершыню!

Жлобінскі "Металург" упершыню ў сваёй гісторыі заваяваў тытул чэмпіёна Беларусі па хакеі.

1 красавіка ў шостым матчы фінальнай серыі "Металург" (1-е месца ў рэгулярным сезоне) у Гродне перайграў мясцовы "Нёман" — 1:0 і, такім чынам, выйграў серыю да чатырох перамог — 4:2.

У першым матчы серыі мацнейшым быў "Нёман" (3:2), у другім і трэцім паядынках перамог "Металург" (3:2 і 5:2), у чацвёртым верх узяў "Нёман" (3:2), у пятым выйграў "Металург" (3:2).

Жлобінскі клуб у гэтым сезоне зрабіў своеасаблівы хет-трык. "Металург" выйграў Кубак Беларусі, рэгулярны чэмпіянат і вось зараз Кубак прэзідэнта, што ўручаецца за перамогу ў плей-оф, паведамляе БелаПАН.

Да перамогі заставаўся адзін крок...

У фінале мужчынскага парнага разраду на буйным тэнісным турніры ў Маямі (ЗША) 31 сакавіка Максім Мірны і Дэніел Нестар (падзяляюць 3-е месца ў рэйтынгу) прайгралі індыйцу Леандэру Паесу (7) і чэху Радэку Штэпанеку (20) — 6:3, 1:6, 8:10 (тай-брэйк).

Беларускі спартсмен выйграваў гэты турнір у 2003, 2005, 2006 і 2009 гадах (са швейцарцам Роджэрам Федэрэрам, двойчы са шведам Ёнасам Б'ёркманам, а таксама з ізраільцянінам Эндзі Рамам). У 2010 і 2011 гадах Мірны даходзіў да фіналу з індыйцам Махешам Бхупаці і Нестарам, дзе быў слабейшым за Паеса, які гуляў адпаведна з чэхам Лукашам Длоўгім і былым партнёрам беларуса Бхупаці.

Усяго на рахунку Мірнага 43 выйграныя турніры ў парным разрадзе. Цяперашні выхад у фінал стаў 81-м.

Вікторыя Азаранка стамілася?

Першы нумар сусветнага тэніснага рэйтынгу беларуска Вікторыя Азаранка заявіла аб намеры зрабіць паўзу ў выступленнях да сярэдзіны мая.

"Я збіраюся адпачыць. Магчыма, наступным турнірам, у якім згуляю, будзе Мадрыд. Я хачу як след падрыхтавацца да грунтавога сезона", — цытуе Азаранку tennis.com.

Тым не менш прозвішча Азаранка знаходзіцца ў папярэдняй заяўцы на турнір у Штутгарце, які стартуе 23 красавіка. Аднак зараз не вядома, ці згуляе беларуска ў гэтых спаборніцтвах.

Нагадаем, што днямі Азаранка зведала першае паражэнне ў сезоне. У чвэрцьфінале турніру ў Маямі беларуска саступіла францужанцы Марыён Барталі — 3:6, 3:6. Да гэтага пройгрышу Вікторыя атрымала 26 перамог, стаўшы лепшай на турнірах у Сіднэі, Досе, Індыян-Уэлсе, а таксама на адкрытым чэмпіянаце Аўстраліі. Усяго на яе рахунку 12 выйграных турніраў у адзіночным разрадзе.

«Народная Воля»
в Twitter www.twitter.com/narodnaya_volya
в Facebook www.facebook.com/nv.online.info
в Vkontakte www.vk.com/nvonlineinfo

Адрас рэдакцыі: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а. Прыёмная: тэл. (017) 3286871. Тэл./факс рэкламнага аддзела: (017) 3286904, 3286906
nv@promedia.by
http://www.nv-online.info http://twitter.com/narodnaya_volya

ISSN 2071-9647

Падпісныя індэксы: 63222, 632222

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі сродку масавай інфармацыі №947 ад 6 студзеня 2010 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні РУП «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП №02330/0494179 ад 03.04.2009. Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друк 2.04.2012 у 17.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж 28100 экз. Заказ №1466.